

Sách Gióp [1]

Sách Gióp (G 1,1-31,40)

11 Xưa ở đất Út có một người tên là Gióp. Ông là một con người vẹn toàn và ngay thẳng, kính sợ Thiên Chúa và lánh xa điều ác. **2** Ông sinh được bảy người con trai và ba người con gái. **3** Ông có một đàn súc vật gồm bảy ngàn chiên dê, ba ngàn lạc đà, năm trăm đôi bò, năm trăm lừa cái và một số rất đông tằm tít. Ông là người giàu có nhất trong số các con cái Phương Đông. **4** Các con trai ông có thói quen luân phiên tới nhà nhau tiệc tùng và cho người đi mời ba cô em gái đến ăn uống với họ. **5** Mỗi khi hết vòng tiệc tùng, ông Gióp cho gọi họ đến để thanh tẩy họ ; rồi ông dậy thật sớm, dâng lễ toàn thiêu cho mỗi người trong họ, vì ông tự nhủ : "Biết đâu các con trai ta đã chẳng phạm tội và nguyên rửa Thiên Chúa trong lòng !" Lần nào ông Gióp cũng làm như thế.

6 Vậy một ngày kia, các con cái Thiên Chúa đến trình diện ĐỨC CHÚA ; Xa-tan cũng đến trong đám họ. **7** Bấy giờ ĐỨC CHÚA phán với Xa-tan : "Người từ đâu tới ?" Xa-tan thưa với ĐỨC CHÚA : "Rảo quanh cõi đất và lang thang khắp đó đây." **8** ĐỨC CHÚA phán với Xa-tan : "Người có để ý đến Gióp, tôi tớ của Ta không ? Thật chẳng có ai trên cõi đất này giống như nó : một con người vẹn toàn và ngay thẳng, kính sợ Thiên Chúa và lánh xa điều ác !" **9** Nhưng Xa-tan thưa lại với ĐỨC CHÚA : "Có phải Gióp kính sợ Thiên Chúa mà không cầu lợi chẳng ? **10** Chẳng phải chính Ngài đã bao bọc, chở che nó tư bề, nó cũng như nhà cửa và tài sản của nó sao ? Ngài đã ban phúc lành cho công việc do tay nó làm, và các đàn súc vật của nó lan tràn khắp xứ. **11** Ngài cứ thử giơ tay đánh vào mọi tài sản của nó xem, chắc chắn là nó nguyên rửa Ngài thẳng mặt !" **12** ĐỨC CHÚA phán với Xa-tan : "Được, mọi tài sản của nó thuộc quyền người, duy chỉ có con người của nó là người không được đưa tay đụng tới." Rồi Xa-tan rút lui khỏi nhan ĐỨC CHÚA.

13 Vậy một ngày kia, các con trai con gái ông đang ăn tiệc uống rượu ở nhà người anh cả của họ, **14** thì một người đưa tin đến nói với ông Gióp : "Trong lúc bò của ông cày ruộng và lừa cái ăn cỏ bên cạnh, **15** dân Sơ-va đã xông vào cướp lấy ; còn các đầy tớ, chúng dùng gươm giết chết, chỉ có mình tôi thoát nạn về báo cho ông hay." **16** Người ấy còn đang nói thì một người khác về thưa : "Lừa của Thiên Chúa từ trời giáng xuống đã đốt cháy chiên dê và đầy tớ ; lừa đã thiêu rụi hết, chỉ có mình tôi thoát nạn về báo cho ông hay." **17** Người này còn đang nói thì một người khác về thưa : "Người Can-đê chia thành ba toán ập vào cướp lấy lạc đà ; còn các đầy tớ, chúng dùng gươm giết chết, chỉ có mình tôi thoát nạn về báo cho ông hay." **18** Người ấy còn đang nói, thì một người khác về thưa : "Con trai con gái ông đang ăn tiệc uống rượu trong nhà người anh cả của họ, **19** thì một trận cuồng phong từ bên kia sa mạc thổi thốc vào bốn góc nhà ; nhà sập xuống đè trên đám trẻ ; họ chết hết, chỉ có mình tôi thoát nạn về báo cho ông hay."

20 Bấy giờ ông Gióp trở dậy, xé áo mình ra, cạo đầu, sấp mình xuống đất, sụp lạy **21** và nói : "Thân trần truồng sinh từ lòng mẹ, tôi sẽ trở về đó cũng trần truồng. ĐỨC CHÚA đã ban cho, ĐỨC CHÚA lại lấy đi : xin chúc tụng danh ĐỨC CHÚA !"

22 Trong tất cả những chuyện ấy, ông Gióp không hề phạm tội cũng không buông lời trách móc phạm đến Thiên Chúa.

21 Một ngày kia, con cái Thiên Chúa đến trình diện ĐỨC CHÚA ; Xa-tan cũng đến trong đám họ, để trình diện ĐỨC CHÚA. **2** Bấy giờ, ĐỨC CHÚA phán với Xa-tan : "Người từ đâu tới ?" Xa-tan thưa với ĐỨC CHÚA : "Rảo quanh cõi đất và lang thang khắp đó đây." **3** ĐỨC CHÚA phán với Xa-tan : "Người có để ý đến Gióp, tôi tớ của Ta không ? Thật chẳng có ai trên cõi đất này giống như nó : một con người vẹn toàn và ngay thẳng, kính sợ Thiên Chúa và lánh xa điều ác ! Nó vẫn kiên vững trong đường lối vẹn toàn của nó,

dù người đã vô cớ xúi giục Ta chống lại, để tiêu diệt nó." **4** Và Xa-tan thưa lại với ĐỨC CHÚA : "Da đổi da ! Tất cả những gì người ta có, người ta đều sẵn sàng cho đi để cứu mạng sống mình. **5** Ngài cứ thử giơ tay đánh vào xương vào thịt nó xem, chắc chắn là nó sẽ nguyên rửa Ngài thẳng mặt !" **6** ĐỨC CHÚA phán với Xa-tan : "Được, nó thuộc quyền người, nhưng người phải tôn trọng mạng sống nó." **7** Rồi Xa-tan rút lui khỏi nhan ĐỨC CHÚA.

Vậy Xa-tan hành hạ ông Gióp, khiến ông mắc phải chứng ung nhọt ác tính từ bàn chân cho tới đỉnh đầu. **8** Ông ngồi giữa đống tro, lấy mảnh sành mà gãi. **9** Bảy giờ, vợ ông bảo : "Ông còn kiên vững trong đường lối vẹn toàn của ông nữa hay thôi ? Hãy nguyên rửa Thiên Chúa và chết đi cho rồi !" **10** Nhưng ông Gióp đáp lại : "Cả bà cũng nói như một mù điên. Chúng ta đón nhận điều lành từ Thiên Chúa, còn điều dữ, lại không biết đón nhận sao ?" Trong tất cả những chuyện ấy, ông Gióp không để cho môi miệng thốt ra lời tội lỗi.

11 Ba người bạn của ông Gióp nghe biết tất cả những tai họa xảy ra cho ông, liền kéo đến, mỗi người từ xứ sở của mình, Ê-li-phát người Tê-man, Bin-đát người Su-ác, Xô-pha người Na-a-mát. Họ bàn nhau đến để chia buồn và an ủi ông. **12** Từ xa, họ ngước mắt nhìn, nhưng chẳng nhận ra ông. Họ bật khóc ; mỗi người xé áo mình ra và rắc tro lên đầu. **13** Rồi họ ngồi xuống đất, bên cạnh ông, suốt bảy ngày đêm, chẳng nói với ông một lời, vì họ thấy rằng nỗi đau khổ của ông quá lớn.

3 1 Sau cùng, ông Gióp mở miệng nguyên rửa ngày ông chào đời.

2 Ông Gióp lên tiếng nói :

3 Phải chi đừng xuất hiện ngày tôi đã chào đời, cũng như đêm đã báo :

"Đưa con trong bụng mẹ là một nam nhi !"

4 Phải chi ngày ấy là đêm tối, phải chi từ nơi cao thăm

Thiên Chúa đừng để ý tới ngày ấy làm gì.

Phải chi trên ngày ấy ánh sáng đừng chiếu rọi.

5 Phải chi trên ngày ấy tối tăm mờ mịt bao trùm, mây đen đến che phủ và sương mù bỗng dưng ập xuống.

6 Phải chi đêm ấy bị tối tăm xâm nhập, không được kể vào niên lịch, không được tính trong số các tháng.

7 Nay, phải chi đêm ấy là đêm cô đơn buồn thảm,

đêm chẳng hề có tiếng reo vui.

8 Phải chi những kẻ đã nguyên rửa ngày đã sẵn sàng đánh thức con giao long cũng nguyên rửa đêm ấy.

9 Phải chi tinh tú ban mai thành tăm tối mịt mờ, và ban mai uổng công chờ ánh sáng, không hề thấy bình minh xuất hiện.

10 Vì đêm ấy đã không đóng kín lòng dạ cư mang tôi

khiến mắt tôi khỏi nhìn thấy đau khổ.

11 Sao tôi không chết đi lúc vừa mới chào đời, không tắt thở ngay khi lọt lòng mẹ ?

12 Sao lại có hai đầu gối đỡ lấy tôi, có đôi vú cho tôi bú mớm ?

13 Chẳng vậy thì giờ đây tôi đã nằm xuống yên hàn,

đã an giấc nghỉ ngơi

14 cùng các bậc vương hầu khanh tướng đã xây lăng xây mộ cho mình,

15 hay những bậc thủ lãnh vàng bạc chất đầy nhà.

16 Chẳng vậy thì giờ đây tôi đã không hiện hữu, khác nào thai nhi chết yểu bị đem chôn, hay trẻ sơ sinh không nhìn thấy ánh sáng.

17 Tại đó, kẻ hung tàn không còn quấy phá nữa, cũng tại đó người kiệt sức lại được nghỉ ngơi.

18 Kẻ tù đầy được bình an thư thái, chẳng còn nghe giám thị quát mắng rầy la.

19 Lớn bé đều như nhau, nô lệ được tự do, hết phải làm tôi chủ.

20 Sao Người lại ban ánh sáng cho kẻ khốn cùng,

ban sự sống cho ai nuốt cay ngậm đắng ?

21 Họ là những người mong chết mà không được,

tim cái chết hơn cả tìm kho báu.

22 Họ phấn khởi mừng vui, hân hoan vì tìm thấy phần mộ.

23 Sao lại ban ánh sáng và sự sống cho kẻ chẳng biết mình đi đâu,

cho kẻ bị Thiên Chúa giam hãm tư bề ?

24 Quả thật, bánh tôi ăn chỉ là tiếng nước nở, tiếng tôi gào thét tựa nước lũ ngập tràn.

25 Những gì làm tôi kinh hoàng sợ hãi nay đã xảy đến rồi.

Những gì khiến tôi rưng rờ khiếp sợ nay ập xuống trên tôi.

26 Tôi chẳng được thư thái yên hàn, tôi hết được nghỉ ngơi, vì trăm điều phiền muộn.

4 1 Bấy giờ, ông Ê-li-phát, người Tê-man, lên tiếng nói :

2 Nếu chúng tôi ngỗ lời, liệu anh chịu nổi không ?

Nhưng nào ai có thể cứ làm thình chảng nói !

3 Nay anh đã khuyên nhủ bao người, đã làm cho những đôi tay rã rời nên mạnh mẽ.

4 Người lão đảo mà đứng vững được là nhờ lời anh.

Cũng nhờ anh mà đầu gối lung lay thành cứng cáp.

5 Giờ đây, đến lượt anh, anh lại ra yếu nhược, đến phiên anh bị đánh, anh sợ hãi bàng hoàng.

6 Chẳng lẽ lòng kính sợ của anh không làm anh tin tưởng,

và cuộc sống vẹn toàn chẳng giúp anh hy vọng hay sao ?

7 Xin anh nhớ kỹ : Có ai vô tội mà phải tiêu vong ?

Có nơi nào người công chính lại bị huỷ diệt ?

8 Điều tôi thấy rành rành là những người vun trồng tội ác và gieo tai rắc hoạ cuối cùng chỉ gặt lấy hoạ tai.

9 Chúng bị tiêu vong do hơi thở của Thiên Chúa, chúng phải tận diệt vì nộ khí của Người.

10 Tiếng sư tử gầm, tiếng hùm thiêng rống, Người làm cho im bật. Người bẻ gãy nanh sư tử con.

11 Sư tử tiêu vong vì không còn mồi, tất cả bầy con phải tan tác.

12 Có một lời chợt đến với tôi và tai tôi nghe được tiếng thì thầm.

13 Sau những thị kiến ban đêm, giữa những cơn ác mộng, khi một giấc ngủ mê ập xuống trên người phàm,

14 thì một nỗi kinh hoàng run sợ xâm chiếm con người tôi, khiến xương cốt tôi rưng rờ kinh hãi.

15 Một làn gió lướt qua mặt tôi làm tôi nổi gai ốc.

16 Kia có ai đứng đó, sừng sững trước mặt tôi, hình dáng trông không rõ. Một thoáng thình lạng ... rồi tôi nghe tiếng nói :

17 "Chẳng lẽ người phạm công chính hơn Thiên Chúa ?

Chẳng lẽ con người lại thanh sạch hơn Đấng dựng nên mình ?

18 Anh hãy xem : ngay các tội tớ của Người, Người còn không tin tưởng, Người bắt lỗi cả các thiên sứ của Người.

19 Còn nói chi kẻ cư ngụ trong ngôi nhà đất sét, đặt nền móng trên cát, trên bụi, bị chà đạp chẳng khác côn trùng.

20 Một sớm một chiều chúng bị nghiền nát, rồi biến dạng, chẳng còn ai để ý lưu tâm.

21 Dây căng lều của chúng đã chẳng bị cắt đứt rồi sao ? Chúng chết mà chẳng hiểu tại sao mình chết."

5 1 Anh cứ gọi xem ! Liệu có ai trả lời anh chẳng ?

Trong số các thánh, anh hướng về vị nào ?

2 Quả thật, nổi sầu khổ làm người điên phải chết và giận hờn làm kẻ dại phải tiêu vong.

3 Chính tôi, tôi đã thấy người điên mọc rễ, và lập tức tôi đã nguyện rửa nơi nó ở.

4 Chớ gì con cái nó không còn chỗ tựa nương, bị chà đạp nơi cổng thành, không được ai giải thoát.

5 Cái gì nó gặt được, chớ gì người đói ăn mất, người ta cứ lấy, bắt kẻ hàng rào gai, và tài sản chúng, chớ gì những kẻ khác nuốt trứng.

6 Quả thật, nổi bất hạnh chẳng phải từ lòng đất chui lên,

và khổ đau cũng chẳng mọc lên từ mặt đất.

7 Quả thật, con người sinh ra để mà chịu khổ, cũng như những tia chớp loé lửa trên cao.

8 Phần tôi, tôi sẽ thỉnh cầu Thiên Chúa, sẽ trình bày với Thiên Chúa vụ án của tôi.

9 Người làm ra những điều vĩ đại khôn dò khôn thấu, và những điều kỳ diệu vô vàn vô kể.

10 Người khiến mưa rơi trên mặt đất và đổ tràn nước xuống nương đồng.

11 Kẻ mọn hèn, Người cất nhắc lên, kẻ phiến muộn, Người đặt ở nơi cao an toàn.

12 Mưu đồ của hạng tinh khôn, Người phá vỡ, khiến tay chúng chẳng làm nên công trạng gì.

13 Người bắt kẻ khôn ngoan bằng chính những xảo kế của chúng, và đi trước mưu toan của phường quỷ quyệt.

14 Giữa ban ngày, chúng rơi vào bóng tối, ngay chính ngộ, chúng mò mẫm như lần bước trong đêm.

15 Người cứu kẻ yếu hèn khỏi lưỡi gươm, khỏi tay người quyền thế.

16 Bấy giờ kẻ nghèo khó lại bừng lên niềm hy vọng, và phường tội lỗi chẳng còn dám hé môi.

17 Phúc thay người được Thiên Chúa sửa trị ! Chớ coi thường giáo huấn của Đấng Toàn Năng.

18 Người gây thương tích, cũng chính Người
băng bó,
đánh bầm dập xong, lại ra tay chữa lành.

19 Sáu lần Người giải thoát anh khỏi cơn khốn
quẫn,
đến lần thứ bảy, tai hoạ không sao hại được
anh.

20 Người cứu anh khỏi chết trong thời đói kém,
khỏi lưỡi gươm sát hại trong buổi binh đao.

21 Anh sẽ được chở che khi bị lãng nhục,
tai hoạ có đến, anh cũng chẳng sợ chi.

22 Tai ương đói kém chỉ khiến anh bật cười,
thú vật rừng hoang chẳng làm anh sợ hãi.

23 Bởi vì anh giao ước cả với đá ngoài đồng,
và thú rừng sẽ cùng anh chung sống.

24 Anh sẽ hưởng bình an tại nơi anh cư ngụ,
kiểm điểm đàn vật, chẳng thấy thiếu con nào.

25 Anh sẽ thấy con đàn cháu đống,
hậu duệ anh đông đúc như cỏ mọc ngoài
đồng.

26 Anh xuống mồ khi tuổi già mà còn tráng kiện
như lúa chín ngày mùa được đem đến sân
phơi.

27 Đó là điều chúng tôi đã tìm tòi kỹ lưỡng,
sự thật là như thế :
xin anh nghe và rút tỉa điều lợi ích cho mình.

6 1 Bấy giờ ông Gióp lên tiếng trả lời :

2 Ôi, phải chi ai cân được nỗi sầu của tôi,
và đặt lên bàn cân nỗi đau tôi phải chịu !

3 Nhưng nỗi đau, nỗi sầu của tôi lại nặng hơn
cát biển ;
chính vì thế mà tôi phải ghen ngào, nói năng
lúng túng.

4 Vì những tên nhon của Đấng Toàn Năng
đã cắm ngập thân tôi, khiến tâm thần tôi ngấm
toàn chất độc.
Những nỗi kinh hoàng của Thiên Chúa
hàng hàng lớp lớp ập xuống trên tôi.

5 Có con lừa nào kêu bên đám cỏ non,
có con bò nào rống giữa cỏ xanh mơn mớn ?

6 Hỏi có ai ăn nhạt mà không cần muối ?
Liệu nước rau sam có được chút hương vị
nào chẳng ?

7 Những thứ kia làm tôi ngán ngẩm, tôi chẳng
buồn đụng đến.

8 Ai làm cho điều tôi mong ước được thành tựu
?
Điều tôi hy vọng, ước gì Thiên Chúa kháng
ban cho !

9 Ước gì Thiên Chúa nghiền tôi tan nát,
Người cứ vung tay chặt nhỏ tôi ra.

10 Ít ra tôi còn có được niềm an ủi này,
còn có được niềm vui trong nỗi đau khôn xiết :
Lời của Đấng Thánh, tôi không hề quên lãng.

11 Sức tôi được ngăn nào mà tôi dám cậy trông
?
Kết cuộc tôi ra sao để cho tôi kiên nhẫn ?

12 Sức của tôi, đâu phải là sức đá ?
Thịt của tôi, đâu cứng chắc như đồng ?

13 Chẳng lẽ hư không lại là nguồn trợ lực giúp
tôi chờ đợi,

hay khôn ngoan tài giỏi đã bỏ tôi mà trốn mất rồi ?

14 Ai từ chối chẳng xót thương bè bạn,
cũng không kính sợ Đấng Toàn Năng.

15 Anh em tôi đã phản bội tôi, họ như dòng thác lũ,
như lòng suối khi nước đã chảy qua.

16 Băng đóng thành tảng, tuyết chất thành đống ;
nước đục ngầu khi băng giải tuyết tan,

17 rồi cạn khô vào mùa nắng hạ.
Dưới ánh nắng mặt trời, nước bốc hơi, không để lại dấu vết.

18 Đoàn lũ hành thay đổi hướng đi,
họ phiêu bạt giữa chốn hoang vu rồi mất dạng.

19 Đoàn lũ hành Tê-ma chăm chăm tìm nước,
đoàn người Sơ-va dạt dào hy vọng.

20 Nhưng họ phải bẽ bàng vì đã quá tin tưởng
chờ mong,
khi đến nơi, họ thẹn thùng xấu hổ.

21 Đối với tôi trong lúc này, các anh là thế đó,
gặp lúc nguy nan, các anh liền hốt hoảng.

22 Phải chăng tôi đã từng năn nỉ các anh :
"Xin ban cho tôi một ân huệ, là lấy một phần tài sản để giúp tôi

23 hay giải thoát tôi khỏi tay địch thù,
cứu giúp tôi khỏi tay phường hung bạo" ?

24 Xin vui lòng chỉ giáo, rồi tôi sẽ lặng thinh,
tôi sai ở chỗ nào, xin chỉ cho tôi thấy.

25 Lời ngay lẽ thẳng dễ thuyết phục biết bao,

nhưng lời lẽ các anh thì bắt bẻ được gì ?

26 Phải chăng lời nói là điều các anh muốn bắt bẻ ?

Nhưng lời nói của người tuyệt vọng,
cứ để mặc cho gió cuốn đi !

27 Ngay trẻ mồ côi, các anh cũng rút thăm chia chác,
còn bạn bè, các anh cũng bán luôn.

28 Xin các anh nhìn tôi xem nào, chẳng lẽ tôi nói dối ?

29 Hãy trở lại, mong sao chẳng có gì dối gian.
Một lần nữa, xin mau trở lại,
tôi vẫn là một người công chính.

30 Phải chăng tôi nói lời gian dối khi mở miệng ?
Chẳng lẽ chưa bao giờ tôi nếm mùi cay đắng gian truân ?

7 1 Cuộc sống con người nơi dương thế
chẳng phải là thời khổ địch sao ?
Và chuỗi ngày lao lung vất vả
đâu khác gì đời kẻ làm thuê ?

2 Tựa người nô lệ mong bóng mát,
như kẻ làm thuê đợi tiền công,

3 cũng thế, gia tài của tôi là những tháng vô vọng,
số phận của tôi là những đêm đau khổ ê chề.

4 Vừa nằm xuống, tôi đã nhủ thầm : "Khi nào trời sáng ?"

Mới thức dậy, tôi liền tự hỏi : "Bao giờ chiều buông ?"

Mãi tới lúc hoàng hôn, tôi chìm trong mê sảng.

5 Thịt tôi chai ra, dòi bọt lúc nhúc,
da tôi nứt nẻ, máu mủ đầm đìa.

6 Ngày đời tôi thấm thoát hơn cả thoi đưa,
và chấm dứt, không một tia hy vọng.

7 Lạy ĐỨC CHÚA, xin Ngài nhớ cho, cuộc đời
con chỉ là hơi thở,
mắt con sẽ chẳng thấy hạnh phúc bao giờ.

8 Những đôi mắt từng nhìn thấy con chẳng
nhận ra con nữa,
nhưng nếu Ngài đưa mắt nhìn con, thì con sẽ
chẳng còn.

9 Ví tựa mây tan, ví tựa mây bay,
ai xuống âm phủ rồi, chẳng còn lên được nữa
!

10 Nó chẳng trở về mái nhà xưa,
nơi nó đã ở hết nhận ra nó rồi.

11 Chính vì thế, con sẽ không ngậm miệng,
con sẽ nói ra khi tâm thần sầu não,
sẽ than thở lúc con tim cay đắng.

12 Con đâu có phải là biển cả hay thủy quái dị
hình,
khiến Ngài phải cho người canh gác ?

13 Nếu con nói : "Giường con nằm sẽ an ủi con,
nơi con ngủ sẽ làm dịu đi tiếng con than thở",

14 thì khi ấy, Ngài sẽ làm con kinh hoàng vì giấc
mộng,
làm con hoảng sợ vì thị kiến.

15 Chẳng thà bị treo cổ, chẳng thà phải chết
hơn là sống lây lất, da bọc xương.

16 Con chẳng thiết tha gì, con đâu có sống mãi,
xin cứ để mặc con, vì đời con chỉ là hơi thở.

17 Con người là gì để Ngài phải coi trọng, để
Ngài phải lưu tâm,

18 để sáng nào Ngài cũng phải thăm viếng,
để mỗi lúc Ngài lại phải xét soi ?

19 Đến bao giờ Ngài mới ngoảnh mặt đi
để con yên thân nuốt trôi nước miếng ?

20 Con phạm tội có hề chi đến Ngài,
lạy Đấng dò xét phạm nhân ?
Sao Ngài cứ đặt con làm bia để bắn ?
Phải chăng con đã nên gánh nặng cho Ngài ?

21 Chẳng lẽ Ngài không xoá được tội ác của
con,
không bỏ qua được lỗi lầm con phạm ?
Vì chỉ ít nữa thôi, con sẽ ngủ vùi trong cát bụi.
Ngài có tìm cũng chẳng thấy con đâu.

8 1 Bấy giờ ông Bin-đát, người Su-ác, lên tiếng nói :

2 Đến bao giờ anh còn phát ngôn kiểu đó,
còn ăn nói ào ào tựa cơn gió mạnh ?

3 Phải chăng Thiên Chúa bẻ quặt công minh ?
Phải chăng Đấng Toàn Năng uốn cong chính
trực ?

4 Con cái anh mà đắc tội với Người,
Người bắt chúng phải gánh
những hậu quả do tội ác chính mình đã phạm.

5 Nếu anh hăm hở kiếm tìm Thiên Chúa,
nếu anh cầu khẩn Đấng Toàn Năng,

6 nếu anh trong sạch và ngay thẳng,
ngay từ bây giờ, Người sẽ chở che anh,
Người sẽ hoàn trả lại cho anh
địa vị của một người công chính.

- 7 Tình trạng xưa của anh sẽ chẳng là gì cả so với tương lai rực rỡ huy hoàng.
- 8 Anh cứ hỏi thế hệ đã qua, kinh nghiệm cha ông, hãy gẫm suy cho kỹ.
- 9 Là đám hậu sinh, chúng ta chẳng biết gì, cuộc đời chúng ta trên dương thế chẳng khác gì bóng cầu.
- 10 Nhưng các ngài sẽ dạy cho anh biết, sẽ nói cho anh hay, các ngài đã diễn tả kinh nghiệm qua câu châm ngôn này :
- 11 "Ở bên ngoài đầm, đay mọc được chẳng ?
Chỗ không có nước, sậy nào vươn nổi ?
- 12 Khi hãy còn non được cắt đem về,
nó đã ra khô héo trước mọi thứ cỏ."
- 13 Đó là số phận của mọi kẻ lãng quên Thiên Chúa,
niềm hy vọng của phùng gian ác cũng tiêu tan như vậy.
- 14 Nơi tin tưởng của nó như sợi chỉ treo mảnh,
chỗ an toàn của nó khác chi tấm màngh nhện.
- 15 Nó dựa vào nhà, nhưng nhà không vững,
nó bám vào nhà, nhưng nhà lung lay.
- 16 Dưới ánh mặt trời, nó tràn trề nhựa sống,
và đâm chồi nảy lộc toả khắp thửa vườn.
- 17 Rồi nó chẳng chịt quanh đá tảng, ăn sâu vào khe đá.
- 18 Nhưng nếu người ta bứng nó đi khỏi chỗ nó ở,
thì nơi nó ở cũng chối bỏ nó :

"Có bao giờ tôi thấy anh đâu !"

- 19 Đường nó đi, sung sướng như vậy đó !
Từ bụi đất một mầm khác mọc lên.
- 20 Nay, Thiên Chúa chẳng loại bỏ con người toàn vẹn,
chẳng tiếp tay cho phùng gian ác.
- 21 Người sẽ lại cho miệng anh rộn rã tiếng cười,
và môi anh vang khúc hoan ca.
- 22 Kẻ thù ghét anh phải thẹn thùng xấu hổ,
nơi ở của phùng gian ác cũng chẳng còn.
- 9 1 Bấy giờ ông Gióp lên tiếng nói :
- 2 Quả thật, tôi biết rõ thế này : Trước nhan Thiên Chúa,
phàm nhân cho mình là công chính thế nào được ?
- 3 Nếu ai thích tranh luận với Người,
thì ngàn lần Người cũng không đáp lại một.
- 4 Có ai lòng trí khôn ngoan, sức lực dũng mãnh,
đương đầu với Người mà vẫn còn nguyên vẹn ?
- 5 Người chuyển núi dời non mà chúng không hay,
Người lật nhào chúng trong cơn thịnh nộ,
Người làm rung chuyển móng nền cõi đất
và cột trụ của nó phải lung lay.
- 7 Người ra lệnh là mặt trời không mọc,
Người niêm ấn lên các vì sao.
- 8 Duy mình Người trải rộng các tầng trời,
đạp lên trên ba đào biển cả.
- 9 Người làm ra Hùng tinh, Lạp Hộ,
chòm Sao Mão và tinh tú Phương Nam.
- 10 Người làm nên những điều vĩ đại khôn dò
và những điều kỳ diệu không đếm xuể.
- 11 Nay, Người có đi qua tôi, tôi cũng chẳng thấy,

Người có lướt tới, tôi cũng chẳng nhận ra.
12 Này Người bắt đi, ai giành lại được ?
 Ai dám hỏi Người : "Ngài làm gì thế ?"
13 Thiên Chúa không rút lại cơn thịnh nộ của
Người,
 các đồng minh của thủy thần Ra-háp
 phải nằm rạp dưới chân Người.
14 Chẳng lẽ tôi lại tranh cãi, hay tìm lý để chống
đối Người sao ?
15 Cho dù tôi có lý, tôi cũng không tranh cãi,
 nhưng sẽ xin Đấng xét xử tôi thương xót.
16 Tôi có kêu cầu và Người đáp lại,
 tôi cũng chẳng tin là Người nghe tiếng tôi.
17 Người vui dập tôi trong cơn dông bão,
 lại vô cớ bắt tôi chịu thêm nhiều thương tích.
18 Người chẳng để tôi kịp thở,
 mà lại dìm tôi trong bao nỗi đắng cay.
19 Cậy vào sức ư ? Chính Người lại là Đấng
hùng mạnh !
 Cậy vào toà xét xử ? Nhưng ai cất cử Người
 ?
20 Cho dù tôi có lý, miệng tôi cũng kết án tôi ;
 cho dù tôi có vẹn toàn, nó vẫn chứng minh là
tôi bất chính.
21 Tôi vẹn toàn ư ? Chính tôi cũng không hay,
 tôi chẳng màng sống nữa !
22 Tất cả đều như nhau ; vì thế tôi mới bảo :
 đứa gian ác cũng như kẻ vẹn toàn, chính
Người tiêu diệt hết !
23 Nếu tình linh xảy ra tai ương gây chết chóc,
 thì Người vẫn thản nhiên nhạo cười
 trước cảnh khốn cùng của người vô tội.
24 Miền đất có bị trao vào tay kẻ dữ,
 thì Người cũng che mặt các quan toà,
 nếu không phải là Người thì ai đây ?
25 Ngày đời tôi trôi nhanh hơn kẻ chạy đua,
 nó qua mau, mà không thấy hạnh phúc.
26 Nó lướt đi như những chiếc thuyền nan,
 như phượng hoàng bỏ xuống bắt mồi.
27 Nếu con nói : con sẽ quên đi lời than thở,
 đổi nét mặt mà hớn hở vui tươi,
28 thì con lại khiếp sợ mọi nỗi đớn đau ;

con biết rằng : Ngài chẳng kể con là vô tội.
29 Vậy nếu con đã làm điều dữ,
 thì nhọc nhằn vô ích mà làm chi ?
30 Nếu con có tắm bằng nước tuyết,
 có lấy thuốc tẩy mà rửa tay cho sạch,
31 bấy giờ, Ngài sẽ nhận chìm con xuống bùn,
 khiến áo xống con cũng coi con là ghê tởm.
32 Vì Người không phải là người phạm như tôi,
 để tôi tranh cãi với Người,
 để cùng với Người ra trước toà xét xử.
33 Giữa chúng tôi chẳng ai làm trọng tài
 để đặt tay lên cả hai chúng tôi.
34 Phải chi Người đẩy xa tôi ngọn roi của Người,
 và đừng làm tôi kinh hoàng sợ hãi !
35 Bấy giờ tôi sẽ nói mà không còn sợ Người,
 vì tôi thấy tôi đâu có như vậy !
10 1 Hồn tôi chẳng còn ham sống,
 tôi muốn để mặc cho tiếng thở than tuôn trào,
 và muốn thốt ra lời khi tâm hồn cay đắng.
2 Tôi sẽ thưa với Thiên Chúa : Xin đừng kết án
con,
 xin cho con biết tại sao Ngài tố cáo con.
3 Phải chăng Ngài thích thú khi đàn áp,
 khi coi rẻ công trình tay Ngài sáng tạo,
 và ủng hộ mưu đồ của bọn ác nhân ?
4 Phải chăng mắt Ngài chỉ là mắt thịt,
 và Ngài nhìn theo kiểu phạm nhân ?
5 Phải chăng cuộc đời của Ngài
 cũng ngắn ngủi như đời người phải chết,
 và năm tháng của Ngài cũng chóng qua như
cuộc nhân sinh ?
6 Nhưng chính Ngài tìm bắt lỗi con,
 và điều tra tội con đã phạm,
7 mặc dầu Ngài biết : con không tội lỗi gì,
 và không ai thoát khỏi tay Ngài được.
8 Chính tay Ngài đã tạo tác nên con,
 chẳng lẽ Ngài đổi ý mà huỷ diệt ?
9 Xin Ngài nhớ cho : Ngài đã tạo ra con bằng
đất sét,
 rồi lại đưa con trở về cát bụi.

10 Há chẳng phải Ngài đã tạo nên con như sữa
lông,
rồi làm con đặc lại như bơ ?

11 Ngài đắp lên con bằng da bằng thịt,
rồi lấy gân lấy cốt mà dệt mà thêu.

12 Ngài đã ban cho con tình thương và sự sống,
quan tâm đến từng hơi thở của con.

13 Nhưng có điều này Ngài luôn giữ kín,
con biết rõ đó chính là ý nghĩ của Ngài.

14 Nếu con phạm tội, Ngài để ý lưu tâm,
chẳng bỏ qua lỗi lầm con phạm.

15 Nếu con có tội, thì khốn cho con !
Mà nếu có công chính, con cũng chẳng dám
ngẩng đầu :

Tủi hổ đầy tràn, lỗi lầm chồng chất.

16 Nếu con ngẩng đầu, thì khác nào sư tử,
Ngài liền sẵn đuổi con, Ngài hạ nhục con để
bày tỏ uy quyền.

17 Nhằm cáo tội con, Ngài đưa hết lý này đến lý
khác ;
nhằm chống lại con, Ngài không ngớt khơi
dậy cơn phẫn nộ ;
nhằm bao vây con, Ngài đưa thêm nhiều
đoàn quân mới.

18 Vậy thì tại sao Ngài lại kéo con ra khỏi lòng
mẹ ?
Phải chi lúc đó con tắt thở cho rồi,
chẳng còn ai nhìn thấy con nữa !

19 Con sẽ được coi như không có,
được đưa thẳng từ dạ mẹ xuống mồ.

20 Ngày đời con, nào có được bao nhiêu !
Xin Ngài nương tay, để con được đôi phần
thanh thoả,

21 trước khi con ra đi, không hẹn ngày trở lại,
đi về nơi tăm tối, dưới bóng tử thần,
22 nơi tăm tối, mịt mù, hỗn độn,
nơi ánh sáng và bóng tối cũng như nhau.

11 1 Bấy giờ ông Xô-pha, người Na-a-mát lên tiếng
nói :

2 Kể nhiều lời, phải chẳng không ai đối đáp nổi
?
Khéo ăn khéo nói là chính trực hay sao ?

3 Phải chẳng những lời lẽ ba hoa của anh
khiến người ta câm miệng ?
Anh buông lời chế nhạo, mà chẳng ai làm anh
nhục nhã sao ?

4 Anh dám khẳng định : "Điều tôi nói quả là
đúng đắn.
Có Thiên Chúa làm chứng : tôi là người thanh
sạch."
5 Nhưng phải chi Thiên Chúa lên tiếng
để trực tiếp ngỏ lời với anh.

6 Phải chi Người cho anh được biết
bao nhiêu bí ẩn của lẽ khôn ngoan
vượt quá tầm hiểu biết của người phàm.
Bấy giờ anh mới rõ :
lầm lỗi của anh, Thiên Chúa đã bỏ quên một
phần.

7 Liệu anh có dò nổi màu nhiệm cao sâu của
Thiên Chúa,
liệu anh có nhận thức Đấng Toàn Năng tuyệt
hảo dường nào ?

8 Sự tuyệt hảo của Người
cao hơn các tầng trời, liệu anh làm gì được,
sâu thẳm hơn âm phủ, hỏi anh biết được gì,
9 trải dài hơn cõi đất, rộng hơn cả biển sâu ?

10 Nếu Người đi qua để cầm tù, và triệu tập đại
hội để xử án,
thì ai ngăn cản được Người ?

11 Quả thật, Người biết rõ quân vô loại,
tội ác, Người thấy ngay mà không cần chú ý.

12 Vì thế, kẻ ngu si sẽ thành người am hiểu,
và lừa hoang được huấn luyện thành người.

13 Phần anh, nếu anh giữ lòng mình cho kiên
vững,
nếu anh dang tay hướng thẳng về Người,
14 nếu anh ném xa điều gian ác trong tay,
và không để cho bất công cư ngụ trong lều,
15 thì bấy giờ, anh sẽ ngẩng mặt lên, không tí ố,

anh sẽ được vũng vàng, không sợ hãi chi.

16 Vì bây giờ anh sẽ quên tại hoa,
dù anh nhớ tới, nó cũng như dòng nước đã
chảy qua.

17 Đồi anh sẽ huy hoàng hơn mặt trời chính ngọ,
và tháng ngày tăm tối
sẽ trở thành như những buổi bình minh.

18 Anh sẽ được vũng dạ an lòng vì có niềm hy
vọng :
dù đã phải thẹn thùng xấu hổ,
anh sẽ được nghỉ ngơi yên hàn.

19 Anh sẽ nghỉ yên, không bị ai quấy phá,
có nhiều người sẽ tìm đến cầu thân.

20 Còn quân gian ác có mắt tìm
cũng chẳng thấy nơi nương ẩn,
hy vọng của chúng là trút hơi thở cuối cùng.

12 1 Bây giờ ông Gióp lên tiếng nói :
2 Các anh thật chỉ là con người !
Nhưng cùng với các anh, sự khôn ngoan sẽ
chết.

3 Tôi đây, tôi cũng nghĩ được như các anh,
với các anh, tôi đâu thua kém gì, ai chẳng biết
như vậy ?

4 Thế mà bạn hữu đã nhạo cười tôi
là người đã từng khẩn cầu Thiên Chúa và
được Người đáp lại.
Than ôi, người công chính vẹn toàn
lại trở nên trò cười cho thiên hạ !

5 "Người đã bắt hạnh lại còn bị khinh chê !
Kẻ đã trượt chân còn bị xô thêm nữa."
Những kẻ gặp may lành thường xử sự như
thế.

6 Nhưng quân cướp lại sống bình an trong lều,
những kẻ chọc giận Thiên Chúa được mọi bề
yên ổn,
và kẻ bắt Thiên Chúa phục vụ mình cũng thế !

7 Nhưng anh cứ hỏi súc vật, chúng sẽ chỉ giáo
cho anh,
cứ hỏi chim trời, chúng sẽ cho anh biết.

8 Thú rừng sẽ chỉ giáo cho anh hay,

cá biển sẽ giải thích cho anh rõ.

9 Vì trong giống vật, có con nào lại không biết
rằng tay ĐỨC CHÚA đã làm nên những điều
đó !

10 Chính Người nắm trong tay hồn của mọi sinh
vật
cũng như hơi thở của tất cả người phạm.

11 Lẽ nào tai không phân biệt được lời nói,
và cổ họng không thường thức được món ăn
?
12 Người tóc bạc được trí khôn ngoan,
bạc tuổi cao có tài thông hiểu.

13 Nhưng nơi Thiên Chúa có cả khôn ngoan lẫn
sức mạnh,
mưu lược cũng như tài thông hiểu đều thuộc
về Người.

14 Người phá huỷ, chẳng ai xây lại được,
Người giam cầm, không ai cứu thoát nổi.

15 Người giữ nước lại, trời liền hạn hán,
Người thả nước ra, đất bị tan hoang.

16 Nơi Người có cả dũng lực lẫn tài trí,
kẻ làm lạc cũng như người gây ra làm lạc đều
ở trong tay Người.

17 Người bắt các mưu sĩ phải đi chân đất,
làm cho các thẩm phán ra điên rồ.

18 Người gỡ bỏ cân đai của vua chúa
và bắt họ phải dùng khổ thất lưng.

19 Người bắt các tư tế phải đi chân đất
Người lật đổ những kẻ quyền uy.

20 Người làm cho nhà hùng biện mất cả tài ăn
nói,
cho bậc lão thành chẳng còn óc biện phân.

21 Người đổ nhuốc nhơ xuống hàng quyền quý,
và nói lỏng dây lưng cho quân bạo tàn.

22 Người vạch trần những tối tăm bí ẩn,
phơi bày bóng tối tử thần ra ánh sáng.

23 Người làm cho các dân lớn mạnh rồi tiêu diệt,
để cho bành trướng rồi bắt phải lưu vong.

24 Người làm cho thủ lãnh của dân ra ngu muội,
bắt phải lang thang trong sa mạc không lối
thoát.

25 Chúng mò mẫm trong tăm tối mịt mù,

lảo đảo như người thắm men say.

- 13 1** Những chuyện này chính mắt tôi đã thấy,
chính tai tôi đã nghe và đã hiểu.
- 2** Điều các anh biết, tôi đây cũng biết, tôi chẳng
thua kém gì.
- 3** Phần tôi, tôi sẽ thưa với chính Đấng Toàn
Năng,
tôi muốn biện hộ cho mình trước Thiên Chúa.
- 4** Còn các anh, hạng láo khoét bày trò,
tất cả các anh chỉ là bọn lang băm !
- 5** Phải chi các anh biết nín lặng !
Như thế các anh mới là người khôn ngoan.
- 6** Xin các anh nghe lời tôi biện hộ ;
xin để ý lời miệng tôi phân trần.
- 7** Có phải nhân danh Thiên Chúa mà các anh
nói lời dối trá ?
Có phải vì Người, mà các anh bày chuyện
điều ngoa ?
- 8** Có phải các anh đứng về phe Người ?
Có phải các anh biện hộ cho Thiên Chúa ?
- 9** Người dò xét các anh, phải chăng đó là điều
tốt ?
Phải chăng các anh phỉnh gạt Người
như phỉnh gạt phạm nhân ?
- 10** Hẳn Người sẽ phiền trách các anh,
nếu các anh đã bí mật theo phe phái.
- 11** Phải chăng uy phong Người chẳng làm cho
các anh khiếp sợ,
nổi kinh hoàng Người chẳng ập xuống các
anh ?
- 12** Lời các anh khuyên bảo
chỉ là những câu châm ngôn tầm thường như
tro bụi,
lập luận của các anh là thứ lập luận mềm
nhũn như đất sét.
- 13** Im đi, để mặc tôi ! Chính tôi sẽ nói, rồi muốn
ra sao thì ra.
- 14** Vì thế tôi sẽ liều mạng đến một mắt một còn.
- 15** Người có thể giết tôi, tôi chẳng còn gì để hy
vọng,

- nhưng trước nhan Người,
cách sống của tôi, tôi phải biện hộ.
- 16** Đó chính là điều sẽ cứu tôi,
vì trước nhan Người, ác nhân sẽ không dám
xuất đầu lộ diện.
- 17** Xin các anh để tâm nghe lời tôi nói,
lắng tai nghe lời tôi giải bày.
- 18** Nay đây tôi sắp sửa trình bày vụ việc,
tôi biết rõ rằng tôi công chính.
- 19** Vậy nếu có ai cãi và thắng được tôi,
tôi sẽ làm thình ngay và chết tức thì.
- 20** Chỉ xin Chúa miễn cho con hai điều này thôi,
và con sẽ không trốn để khỏi giáp mặt Ngài :
- 21** Xin đừng để tay Ngài đè nặng lên con,
và đừng làm con kinh hoàng sợ hãi.
- 22** Bấy giờ Ngài gọi, con sẽ xin thưa,
hoặc con có hỏi, Ngài sẽ trả lời.
- 23** Con đã phạm bao nhiêu tội lỗi ?
Bao nhiêu lần con đã phản nghịch,
đã đắc tội với Ngài, xin cho con được biết.
- 24** Sao Ngài lại ẩn mặt, và xem con như thù địch
của Ngài ?
- 25** Có phải điều Ngài muốn là làm run rẩy chiếc
lá gió thổi bay,
hay đuổi theo một cọng rơm khô héo ?
- 26** Quả thật, nhằm chống lại con,
Ngài đã viết những lời cay đắng,
đã kể ra các tội con phạm lúc xuân xanh,
đã tra chân con vào cùm, theo dõi mọi đường
nẻo con đi,
và dò xét mọi dấu chân con bước.
- 28** Con người mục nát như gỗ mọt, như tấm áo
đã bị mối xông.
- 14 1** Con người do phụ nữ sinh ra,
tuổi đời ngắn ngủi, mà âu lo chồng chất.
- 2** Tựa đoá hoa mới nở đã tàn,
con người qua mau, khác nào bóng câu qua
cửa sổ,
thế mà Ngài lại để mắt nhìn xem,
còn bắt ra đối chất với Ngài.

4 Ai tìm thanh sạch được từ ô uế ?
Dứt khoát chẳng một ai !

5 Vì tuổi con người đã được Ngài ấn định,
sống được bao năm tháng là tùy thuộc ở
Ngài.
Ngài định giới hạn rồi, sao có thể vượt qua !

6 Xin Ngài đừng để ý đến con người nữa,
cho nó được an nhàn thư thái, và phần khởi
mừng vui
như người làm mướn xong được một ngày.

7 Quả vậy, đến như cây cối mà vẫn còn có
niềm hy vọng,
bị chặt rồi, còn có thể mọc lại xanh tươi,
và không ngót đăm chồi nảy lộc,
8 dầu cho dưới đất rễ cây có già
và gốc cây nằm chết trong cát bụi,
9 chỉ cần một ít nước là đã vội đăm chồi,
nhánh vươn dài như một cây non.

10 Còn con người chết là nằm bất động,
sẽ ở đâu khi tất thờ rồi ?

11 Nước biển có thể biến mất, sông ngòi có thể
cạn khô,
12 cũng thế, con người nằm xuống ngủ yên rồi
là không thức dậy nữa.
Bao lâu các tầng trời còn tồn tại,
nó vẫn không thức giấc, không tỉnh dậy,
không hết ngủ say.

13 Ôi, giả như Ngài giấu con trong âm phủ,
cất con ở đó cho đến lúc cơn giận Ngài nguôi,
cho con một thời hạn, rồi lại nhớ đến con ?

14 - vì đã chết rồi, làm sao con người sống lại
được ? -
Trong suốt cả thời gian khổ dịch
con vẫn cứ đợi chờ, cho tới khi Ngài nâng con
dậy.

15 Bây giờ Ngài gọi, con sẽ xin thưa.
Bởi vì Ngài những khát khao mòn mỏi
nhìn thấy công trình do tay Ngài làm nên.

16 Bây giờ Ngài đếm từng bước con đi,
nhưng lúc ấy, Ngài sẽ không còn quan tâm
đến tội con nữa.

17 Lúc ấy, tội ác con, Ngài sẽ niêm trong bọc,

lỗi lầm con, Ngài sẽ phủ lấp đi.

18 Than ôi ! Chẳng khác chi núi sập xuống vỡ
tan,
đá tảng bị dời qua chỗ khác,
19 chẳng khác chi nước chảy đá mòn, và mưa
rào cuốn trôi cát bụi,
cũng vậy, hy vọng của người phàm, Ngài làm
tiêu tan hết.

20 Ngài quật cho nó ngã không dậy được, và nó
phải ra đi,
Ngài làm cho mặt mày nó ra xấu xa ghê tởm,
rồi Ngài đuổi nó đi.

21 Con cái nó có được vẻ vang rạng rỡ, nó cũng
chẳng hay ;
chúng có bị khinh khi miệt thị, nó nào có biết !

22 Đau đớn trong thân xác, duy một mình nó
chịu,
tang tóc trong tâm hồn, chỉ một mình nó hay.

15 1 Bấy giờ, ông Ê-li-phát người Tê-man lên tiếng
nói :

2 Chẳng lẽ người khôn ngoan muốn trả lời,
lại dùng những lý lẽ vu vơ, và ngón gió đông
cho đầy bụng,
3 hoặc dùng những lời vô tích sự, dùng những
lời vô ích
mà biện hộ cho mình ?

4 Anh huỷ bỏ luôn lòng kính sợ Thiên Chúa,
coi thường cả việc suy gẫm trước nhan
Người.

5 Quả thật, tội của anh khiến anh nói năng như
vậy đó,
anh chọn kiểu ăn nói của phường xảo quyệt.

6 Chính miệng anh, chứ không phải tôi đã kết
án anh,
chính môi anh quả quyết rằng anh mắc tội.

7 Có phải anh là người đầu tiên đã sinh ra,
đã chào đời trước khi đồi núi xuất hiện ?

8 Có phải anh đã hiện diện trong triều thần
Thiên Chúa,
và đã chiếm đoạt được khôn ngoan ?

9 Có gì anh biết mà chúng tôi không biết,
có gì anh hiểu mà chúng tôi chẳng hay ?

10 Trong chúng tôi, có cả người già nua tóc bạc,
tuổi đời vượt cả tuổi cha anh.

11 Phải chăng anh cho là quá ít
những an ủi Thiên Chúa dành cho anh,
cũng như những lời lẽ nhẹ nhàng chúng tôi
nói với anh ?

12 Sao anh đành để cho đam mê chế ngự,
để cho mắt anh cũng đồng tình,

13 khi anh quay ra giận dữ
và thốt lên những lời chống lại Thiên Chúa ?

14 Phàm nhân là gì để tự cho mình là thanh
sạch,
và đưa con do người phụ nữ sinh ra là gì,
để tự cho mình là công chính ?

15 Ngay các thánh của Người, Thiên Chúa còn
không tin tưởng,
ngay các tầng trời, cũng chẳng thanh sạch
trước mắt Người,

16 huống chi con người ghê tởm và hư đốn,
con người chuyên làm điều gian ác như uống
nước lã ?

17 Nghe tôi đi, tôi xin chỉ cho anh, tôi xin kể lại
những điều đã thấy,
18 những điều các bậc hiền nhân
đã cho hay mà chẳng hề giấu giếm,
đó cũng là điều cha ông xưa truyền lại.

19 Chỉ các vị này
mới được Thiên Chúa ban cho miền đất ta
đang sống,
bấy giờ nơi đó chẳng có ngoại kiều nào lẫn
lộn.

20 Cả cuộc đời đưa gian ác là một chuỗi lo âu,
năm tháng dành cho kẻ hung tàn đã được
đếm hết.

21 Bên tai nó, tiếng kêu hãi hùng luôn văng vẳng,
đang sống an lành, thì quân cướp bỗng đâu
ào tới.

22 Nó không tin rằng mình sẽ thoát khỏi cảnh tối
tăm,

mà thấy mình bị bỏ mặc cho gươm đâm
chém.

23 Nó rảo khắp đó đây tìm bánh, nhưng sẽ đi
đâu ?
Nó biết rằng cái nắm chắc trong tay là chuỗi
ngày đen tối.

24 Khốn khổ ngặt nghèo làm nó thêm kinh hãi,
đổ dồn trên nó như ông vua sẵn sàng lâm
trận.

25 Cũng chỉ vì nó đã dám dang tay chống lại
Thiên Chúa,
cả gan chống lại Đấng Toàn Năng,
26 lấy thuẫn dày che thân,
nó cắm cổ cắm đầu xông vào Chúa.

27 Bởi vì nó mặt mày núng nính và thân hình phì
nộn.

28 Nó ở trong các thành đã bị tàn phá,
trong những ngôi nhà chẳng ai cư ngụ, sắp
trở nên hoang tàn.

29 Nhưng nó sao giàu nổi, tài sản nó sẽ chẳng
bền lâu,
của cải nó không che kín được xứ sở.

30 Nó sẽ không thoát khỏi bóng tối,
chồi non của nó, một ngọn lửa sẽ làm héo
khô, tàn lụi,
hoa của nó, gió sẽ cuốn đi.

31 Phải chi nó đừng tin vào sự dối trá, nhưng nó
đã làm,
vì dối trá chính là những gì nó thu hoạch
được.

32 Chưa tới thời tới lúc, cành lá của nó đã úa
tàn,
chẳng còn xanh tươi nữa.

33 Khác nào cây nho, nó làm rụng quả khi chưa
chín,
như cây ô-liu, nó để mất đi hoa trái của mình.

34 Quả thật, phường gian ác sẽ không có con
nối dõi,
lều đũa ăn hối lộ sẽ bị lửa thiêu.

35 Đứa cư mang gian ác, ắt sẽ sinh tai hoạ,
bụng chúng chứa sẵn những điều gian.

16 1 Bấy giờ, ông Gióp lên tiếng nói :
2 Những điều như thế, tôi nghe đã bao lần.
Các anh muốn ủi an nhưng tất cả chỉ gây thêm đau khổ.
3 "Những lời lẽ viển vông như thế liệu đã chấm dứt chưa ?"
Hoặc : "Điều gì bắt anh phải trả lời thêm nữa ?"
4 Giả như các anh ở vào địa vị tôi, tôi cũng sẽ nói như các anh, cũng sẽ có những lời đối đáp, sẽ lắc đầu mai mỉa các anh.
5 Tôi cũng sẽ dùng ba tấc lưỡi để làm cho các anh nên vững vàng, sẽ không tiếc mấp máy đôi môi mà làm cho các anh thêm mạnh mẽ.
6 Nếu tôi có nói, nỗi khổ của tôi vẫn khôn nguôi, tôi mà nín thinh, nỗi khổ của tôi liệu có dứt ?
7 Nhưng giờ đây Thiên Chúa làm cho tôi kiệt quệ.
Phải, Ngài đã gieo kinh hoàng trên mọi người thân cận của con.
8 Ngài đã để cho dạ con phải nhăn nheo xấu xí, đó là một bằng cứ tố cáo con ; và vẻ xanh xao gầy còm của thân thể cũng là một bằng cứ nữa tố cáo con.
9 Tôi bị cơn giận của Người cấu xé và sẵn đuổi, Người nghiền răng nghiền lợi dọa dẫm tôi. Kẻ thù tôi đưa mắt nhìn tôi chòng chọc.
10 Chúng há mồm há miệng dọa dẫm tôi, lại hè nhau chế giễu, cùng nhau tụ họp chống lại tôi.
11 Thiên Chúa đã trao tôi cho bọn điên khùng, quăng tôi vào tay phường gian ác.
12 Tôi đang sống yên ổn thì Người đánh tôi, nắm lấy gáy tôi mà bẻ gãy, rồi dựng tôi lên làm bia mà bắn :
13 tên nhọn của Người vây bủa lấy tôi, đâm thẳng vào lưng, không mảy may thương hại,

khiến cho mặt tôi đổ tràn ra đất.
14 Rồi Người chọc thủng tôi lỗ chỗ ; tựa trang chiến sĩ, Người nhảy vào đánh tôi toại bời,
15 tôi khoác lên da khô của mình tấm áo vải thô, lại vùi trán tôi trong bụi đất.
16 Khóc lóc nhiều, mặt tôi đỏ ửng, phiền muộn quá, cặp mắt thâm quầng.
17 Thế nhưng bàn tay tôi chẳng vương bạo lực, và lời cầu nguyện của tôi thật tinh tuyền.
18 Đất ơi, đừng vui lấp máu ta đi, ước gì tiếng tôi kêu còn vọng ngân mãi mãi !
19 Ngay giờ đây trên trời, tôi đã có một nhân chứng, nơi chốn cao xanh, tôi đã có một người bảo lãnh.
20 Bạn bè của tôi chế nhạo tôi, nhưng tôi hướng nhìn lên Thiên Chúa, mắt đầm đìa giọt lệ.
21 Phải chi nhân vật kia có thể làm trọng tài giữa con người và Thiên Chúa, như giữa hai con người với nhau.
22 Vì năm tháng đời tôi đã được đếm hết, con đường tôi đang đi không dẫn tôi trở lại.
17 1 Hơi thở tôi đã cạn, ngày đời tôi đã hết, một nắm mồ đang đợi chờ tôi.
2 Chung quanh tôi lại chẳng phải là một đám người ưa cười đùa chế nhạo đó sao ? Suốt canh khuya, mắt tôi đắm chìm trong cay đắng !
3 Xin Ngài đứng ra bảo đảm cho con, vì ngoài Ngài ra, ai nào dám đưa tay cam kết ?
4 Quả thật, Ngài làm cho lòng chúng ra mù tối, chẳng còn nhận ra điều hay lẽ phải. Vì vậy, Ngài không chịu để cho chúng đắc thắng.
5 Tựa như ai đó mời bạn đến chia phần,

trong khi chính con mình lại mỗi mắt chờ mong.

6 Tôi cũng nên trò cười cho thiên hạ,
ai đưa mắt nhìn cũng phải ngoảnh mặt đi.

7 Mắt tôi hoen mờ vì đau khổ, toàn thân tôi chỉ còn là cái bóng.

8 Thấy cảnh này, người ngay thẳng cũng phải bàng hoàng,
người vô tội phần nộ với ác nhân.

9 Nhưng người công chính luôn giữ vững đường lối của mình,
kẻ tay sạch lòng thanh sẽ được thêm sức mạnh.

10 Các anh cứ trở lại, cứ đến đây,
nhưng trong các anh, tôi chẳng thấy ai là khôn ngoan cả.

11 Ngày đời tôi qua nhanh, toan tính của tôi thành mây khói,
cùng với những ước mơ tôi hằng ấp ủ.

12 Thiên hạ muốn biến đêm thành ngày,
tưởng chừng bóng tối sẽ qua đi và trời sáng.

13 Nếu tôi hy vọng âm phủ sẽ là nhà,
và tôi sẽ kê giường trong bóng tối,

14 nếu tôi nhìn nắm mồ mà nói : "Đây là cha tôi !"
và nhìn giòi bọ : "Đây là mẹ, đây là chị tôi !",

15 thì hy vọng của tôi ở chỗ nào,
hạnh phúc của tôi, ai là người nhìn thấy ?

16 Bấy giờ hạnh phúc và hy vọng có đi vào âm phủ hay chẳng,
khi ta cùng nhau yên nghỉ trong bụi đất ?

18 1 Bấy giờ ông Bin-đát, người Su-ác, lên tiếng nói :

2 Đến bao giờ các anh còn nói những lời độc địa ?

Cứ suy nghĩ, rồi chúng tôi sẽ nói cho hay.

3 Tại sao các anh coi chúng tôi như súc vật,
như những đứa thơ lỗ tặc tần ?

4 Chính anh đã tự dày vò trong khi giận dữ,
chẳng lẽ vì anh mà cả trái đất lại bị bỏ hoang
và núi đá chuyển mình dời chỗ ?

5 Phải, ánh sáng của ác nhân rồi sẽ tắt,

đuốc phừng phừng của nó cũng không chiếu toả.

6 Trong lều nó ở, ánh sáng thành bóng tối,
đèn đóm cũng tắt luôn.

7 Bước đi của nó xưa kia vững chắc, giờ đây lao đảo,
muru đồ của nó làm cho nó ngã nghiêng.

8 Bởi vì chân nó sa vào lưới, nó bước đi trên lưới đã giăng ra.

9 Cạm bẫy sập xuống trúng gót chân nó,
và dò lưới siết chặt thân mình.

10 Dây bắt nó giấu ngấm dưới đất,
bẫy gài nó nằm ở trên đường.

11 Nó hoảng sợ vì bao nỗi kinh hoàng ập xuống từ khắp nơi,
theo sát gót chân nó.

12 Đói khát trở nên bạn đồng hành,
tai ương không ngớt nằm bên cạnh.

13 Bệnh tật làm hao mòn da thịt nó,
tử thần lấy đi nhiều phần thân thể.

14 Nó đã bị lôi ra khỏi lều, và hết còn được sống yên ổn,
lại bị dẫn đến gặp Vua Tàn Ác.

15 Người ta sẽ cư ngụ trong lều nó đã ở
nhưng nay chẳng còn thuộc về nó,
và sẽ rắc lưu huỳnh tại nơi nó thường chôn súc vật.

16 Phía dưới, rễ héo khô, phía trên, cành bị đốn.

17 Chẳng ai trong xứ còn nhớ đến nó nữa,
tên nó cũng không được nhắc đến trong miền.

18 Nó bị tống khỏi chỗ đầy ánh sáng đến chốn tối tăm,
bị đuổi khỏi nơi có người cư ngụ.

19 Trong dân mình, nó sẽ chẳng có con có cháu,
tại nhà nó ở, sẽ chẳng còn sống sót một ai.

20 Khi thấy nó đến ngày tận số,
người phương tây kinh hoàng, người phương đông sợ hãi.

21 Quả thật, chỗ cư ngụ của kẻ bất công là như thế,
nơi sinh sống của người không biết Thiên Chúa là như vậy !

19 1 Bấy giờ, ông Gióp lên tiếng nói :
2 Đến bao giờ các anh còn hành hạ tôi,
còn dùng lời lẽ mà đay nghiến ?
3 Các anh nhục mạ tôi đến cả chục lần rồi,
ăn nói cộc cằn với tôi mà không biết xấu hổ !
4 Giả như tôi có thực sự sai lầm, thì chỉ một
mình tôi phải liên luy.
5 Nhưng nếu quả các anh muốn lên mày lên
mặt với tôi,
và muốn chứng minh rằng :
nỗi sỉ nhục tôi đang chịu là đích đáng,
6 thì các anh hãy biết rằng người chèn ép và
bủa lưới bắt tôi,
chính là Thiên Chúa vậy.
7 Nếu tôi kêu lên : "Tàn bạo quá !", chẳng có ai
đáp lời,
và nếu tôi có van nài đi nữa, cũng chẳng ai
phân xử cho tôi. .
8 Người chặn đường cản lối, khiến tôi không tài
nào vượt nổi ;
Người trải bóng tối trên mọi nẻo tôi đi.
9 Danh dự của tôi, Người tước mất,
triều thiên tôi đội, Người lấy đi.
10 Người tận diệt tôi để tôi mất dạng ;
như người ta nhổ cây tận gốc,
Người làm tiêu tan hy vọng của tôi.
11 Chống lại tôi, Người bùng bùng giận dữ,
Người coi tôi như thù địch của Người.
12 Quân sĩ của Người ùn ùn kéo tới,
chúng mở đường nhằm tấn công tôi,
rồi đóng trại chung quanh lều tôi ở.
13 Anh em tôi, Người đẩy họ xa tôi,
Người quen biết coi tôi như người dưng nước
lã.
14 Thân bằng quyến thuộc đều dứt nghĩa đoạn
tình,
khách trọ nhà cũng lãng quên tôi.
15 Các tớ gái tôi coi tôi như một người xa lạ,
chúng nhìn tôi như một kẻ ngoại bang.
16 Gọi tớ trai, chúng chẳng buồn thưa,

nhưng tôi lại phải ngỏ lời năn nỉ.
17 Hơi thở tôi khiến vợ tôi ghê tởm,
mùi hôi thối xông ra làm cho anh em tôi gớm
ghiếc.
18 Thậm chí tôi bị bọn nhãi ranh chế giễu,
tôi vừa đứng dậy là chúng đã chọc tôi.
19 Mọi người thân thiết nhìn tôi mà ghê tởm,
đến kẻ mến thương tôi cũng trở mặt với tôi.
20 Tôi đâu còn là chi, tôi cũng chẳng có gì,
ngoài thân thể chỉ là da bọc xương.
21 Xin thương tôi, xin thương xót tôi,
hỡi các anh là những người bè bạn,
vì chính tay Thiên Chúa đã đánh tôi !
22 Tại sao các anh bắt chước Thiên Chúa
mà đi săn đuổi tôi, và vẫn không thoả mãn ?
23 Ôi, những lời tôi nói đây, phải chi có người
chép lại,
phải chi có người ghi vào sách,
24 có người đục bằng sắt, trám bằng chì,
tạc vào đá cho đến muôn đời !
25 Tôi biết rằng Đáng bênh vực tôi vẫn sống,
và sau cùng, Người sẽ đứng lên trên cõi đất.
26 Sau khi da tôi đây bị tiêu hủy,
thì với tám thân, tôi sẽ được nhìn ngắm Thiên
Chúa.
27 Chính tôi sẽ được ngắm nhìn Người,
Đáng mắt tôi nhìn thấy không phải người xa
lạ.
Lòng tôi những tha thiết mong chờ.
28 Thật vậy, các anh nói : "Làm sao săn đuổi nó,
để có lý mà cáo tội nó đây ?"
29 Bấy giờ các anh hãy sợ lưới gươm kẻ cổ
mình,
vì cơn giận của các anh đáng tội chết.
Như thế các anh sẽ biết rằng :
thế nào cũng có một cuộc xét xử.
20 1 Bấy giờ, ông Xô-pha người Na-a-mát lên tiếng
nói :
2 Đây đây những suy nghĩ của tôi thúc đẩy tôi
trả lời,

tâm hồn tôi thật bồn chồn lo lắng.

3 Người ta vừa cho tôi một bài học, lại vừa nhục mạ tôi,
chính tâm trí tôi thúc đẩy tôi trả lời.

4 Chẳng lẽ anh không biết : thời nào cũng vậy
thời
kể từ khi con người được đặt trên trái đất :

5 niềm vui của ác nhân thật là ngắn ngủi,
đưa vô đạo có hân hoan sung sướng, chỉ
trong chốc lát thôi ?

6 Giả như nó vươn mình lên tới trời, và đầu có
chạm đến tầng mây,
7 thì tựa bóng ma, nó sẽ tan biến đi mãi mãi,
ai đã nhìn thấy nó sẽ hỏi : "Nó đâu rồi !"

8 Tựa giấc mơ, nó bay đi mà không tìm lại
được,
nó biến mất, khác nào một thị kiến ban đêm.

9 Mắt đã từng thấy nó, nay chẳng còn thấy nữa,
nó cũng không nhìn thấy nơi nó đã ở xưa.

10 Con cái nó phải đền cho những kẻ bần cùng,
phải tự tay trả lại của nó đã chiếm.

11 Xương cốt nó xưa đầy tràn nhựa sống,
nay phải nằm yên trên cát bụi.

12 Nếu trong miệng nó, gian ác đã nên như kẹo
ngọt
cho nó ngậm dưới lưỡi,
13 và vì tiếc của, nó không dám bỏ đi,
nên đã giữ lại trong cổ họng,
14 thì sớm muộn gì trong bụng nó thức ăn sẽ
biến chất
và trở thành nọc độc giết người.

15 Cửa cái nó đã ngổn, ắt nó phải mưa ra,
Thiên Chúa sẽ tống ra khỏi lòng nó.

16 Nó đã bú nọc độc, thì lưỡi rắn sẽ giết nó chết.

17 Dầu chảy thành suối, mật và sữa chua đầy
thung lũng,
nó sẽ chẳng còn thấy bao giờ.

18 Kết quả bao công lao khó nhọc của nó,
nó phải hoàn trả lại mà không được hưởng
dùng ;
những gì nó có nhờ trao đổi,
nó cũng chẳng được một chút nào.

19 Vì nó đã hành hạ, đã bỏ rơi những người
cùng khổn,
đã chiếm đoạt nhà cửa thay vì xây dựng,
20 vì khát vọng của nó chẳng bao giờ thoả mãn,
nên kho tàng của nó không cứu nó nổi đâu.

21 Chẳng ai thoát khỏi mà không bị nó cấu xé,
nên nó không thể thịnh đạt lâu dài.

22 Nó đang thật sung túc thì gặp phải khốn quẫn,
mọi khốn khổ bần cùng ập xuống trên nó.

23 Thiên Chúa sẵn sàng làm cho nó đầy bụng,
khi giáng xuống nó cơn thịnh nộ của Người,
và cho tên bần xuống nó như mưa.

24 Nó có thoát được vũ khí bằng sắt,
thì sẽ bị nỏ bằng đồng nhắm bắn.

25 Một mũi tên cắm phập vào lưng,
mũi nhọn xuyên qua gan mà vẫn chói sáng,
nhưng cùng lúc, bao nỏ kinh hoàng đã đến
tấn công.

26 Mọi tai hoạ khủng khiếp nhất
đe dọa những kho tàng nó thu tích được.
Một ngọn lửa không ai thấp lên sẽ đốt nó,
thieu rụi hết những gì còn sót trong lều nó ở.

27 Trời phoi bày tội ác nó phạm, đất nổi lên
chống nó.

28 Tài sản trong nhà nó tiêu tan và trôi đi hết cả
ngày Thiên Chúa nổi trận lôi đình.

29 Đó là phần Thiên Chúa dành cho đứa ác
nhân,
là số phận Thiên Chúa định cho nó.

21 1 Bấy giờ ông Gióp lên tiếng nói :

2 Xin hãy lắng nghe lời tôi nói, và như thế đã là
yên ủi tôi.

3 Xin chịu khó nghe, rồi tôi sẽ nói,
tôi nói xong, các anh sẽ mặc sức nhạo cười.

4 Có phải vì con người mà tôi than vãn ?
Nếu thế, tôi không mất bình tĩnh làm sao
được ?

5 Cứ nhìn tôi đi, các anh sẽ phải sửng sờ,
mau đưa tay ra mà che miệng.

6 Chính tôi khi nghĩ đến, tôi đã phải bàng hoàng,
phải rùng mình sờn óc.

7 Tại sao kẻ gian ác vẫn sống nhõn nhõn,
càng về già lại càng thêm của cải ?

8 Trước mặt chúng, dòng dõi chúng đứng vững
như bàn thạch,
chúng thấy con thấy cháu ngay trước mặt
mình.

9 Nhà cửa chúng yên ổn, không phải sợ hãi chi,
ngọn roi Thiên Chúa không hề đụng tới.

10 Bò mộng của chúng truyền giống không hư,
bò cái của chúng sinh con không sẩy.

11 Con cái chúng chạy nhảy như chiên cừu,
đám trẻ thơ tung tăng đùa giỡn.

12 Chúng hát ca theo nhịp trống, cung đàn,
chúng vui đùa theo tiếng sáo vi vu.

13 Cuộc đời chúng đầy tràn hạnh phúc,
chúng đi về âm phủ thư thái an nhàn.

14 Thế nhưng chúng đã từng nói với Thiên Chúa
:
"Xin Ngài xa chúng tôi,
chúng tôi chẳng muốn biết đường lối của
Ngài.

15 Đấng Toàn Năng là gì để chúng tôi phụng sự,
cầu khẩn Người, chúng tôi được lợi chi ?"

16 Hạnh phúc chẳng ở trong tay chúng hay sao ?
Ước gì tôi lánh xa ý đồ phùng gian ác !

17 Đã mấy lần đèn của ác nhân vụt tắt,
và tai ương ập xuống trên mình ?
Đã mấy lần Thiên Chúa nổi giận
chia cho chúng phần chúng đáng phải chịu ?

18 Có bao giờ chúng như cọng rơm bị gió cuốn,
như vỏ trấu bị cơn lốc cướp đi ?

19 Người ta vẫn bảo : "Thiên Chúa dành cho con
cái nó
tai ương nó phải chịu."
Ước gì Người cứ phạt nó đi cho nó biết !

20 Ước chi nó phải nhìn tận mắt cảnh sụp đổ
của mình,

và phải uống cho cạn chén lời đing của Đấng
Toàn Năng !

21 Quả thật, đối với nó, gia đình nó có nghĩa gì
đâu,
khi tháng năm đời nó phải kết liễu.

22 Chẳng lẽ người ta lại dạy cho Thiên Chúa thế
nào là hiểu biết ?
Chính Người là Đấng xét xử chốn cao vời !

23 Có kẻ phải lìa đời lúc còn sung sức,
khi đang sống thư thái an nhàn,

24 thân hình phượng phi béo tốt,
tâm hồn vui sướng thành thoi.

25 Có người phải ra đi giữa lúc tâm hồn cay
đắng,
hạnh phúc chưa bao giờ được hưởng.

26 Kết cuộc cả hai cùng nghỉ yên trong cát bụi,
mặc cho giò bọ rúc rĩa thân mình.

27 Ô ! Tôi quá biết tâm tưởng của các anh,
các anh có ẩn ý gì về tôi, tôi cũng rõ.

28 Quả thật, các anh hỏi : "Cung điện bậc quyền
thế ở đâu ?
Đâu là nơi cư ngụ của phường gian ác ?"

29 Chẳng lẽ các anh không hỏi khách qua
đường,
cũng không hiểu lời họ giải thích ?

30 Vào ngày tai ương, kẻ ác được miễn trừ,
nó thoát khỏi hiểm nguy trong ngày phẫn nộ.

31 Vậy thì ai sẽ nói thẳng vào mặt nó về cách nó
đã sống xưa nay,
và hết mọi điều nó đã làm, ai là người sẽ trả
cho nó ?

32 Người ta sẽ đưa nó ra nghĩa địa, để nó thức
mà canh mồ của nó.

33 Những hòn đất dưới khe đối với nó thật là êm
dịu,
theo sau nó là cả một đoàn người, đi trước
nó, đông vô số kẻ.

34 Vậy thì có nghĩa gì những lời ủi an vô tích sự
các anh dành cho tôi ?
Những câu giải đáp của các anh, chỉ là trò giả
dối !

22 1 Ông Ê-li-phát người Tê-man lên tiếng nói :
2 Người phàm có thể hữu ích cho Thiên Chúa không ?
Có chẳng người hiểu biết chỉ hữu ích cho chính mình.
3 Đấng Toàn Năng được lợi gì khi anh sống công chính,
Người được ích chi khi anh sống vẹn toàn ?
4 Chẳng lẽ vì anh đạo đức mà Người sửa trị và đưa anh ra toà ?
5 Há chẳng phải vì anh đã làm vô số điều gian ác
và đã phạm muôn vàn lầm lỗi ?
6 Anh đòi anh em nộp của cầm mà chẳng có lý do,
lại còn lột cả áo che thân của họ.
7 Kẻ mệt nhoài, anh chẳng cho nước uống,
người đói lả, anh từ chối bánh ăn.
8 Anh trao đất đai cho kẻ có quyền hành,
và cho người thần thế được định cư.
9 Các quả phụ, anh đuổi về tay trắng,
các cô nhi, anh bắt phải bó tay.
10 Vì thế, cạm bẫy bủa vây anh tứ phía
làm cho anh bất chợt phải sợ hãi kinh hoàng.
11 Ánh sáng ra tối tăm, anh đâu còn nhìn thấy,
một khối nước phủ ngập thân anh.
12 Nào chẳng phải Thiên Chúa ngự trên chốn
cửu trùng,
hãy nhìn các vì sao xa thăm thẳm : chúng cao
vời biết mấy !
13 Anh từng bảo : "Thiên Chúa biết gì đâu ?
Qua tầng mây đen tối, làm sao Người xét xử
?
14 Mây là tấm màn che khiến Người không nhìn
thấy,
Người đi trên vòm trời."
15 Anh có theo đường xưa lối cũ,
đường lối hạng người tội lỗi đã đi ?
16 Chúng bị quét sạch, dù chưa đến thời.
Một cơn sóng nhận chìm nền của chúng.

17 Chúng thưa với Thiên Chúa : "Hãy tránh xa
chúng tôi,
Đấng Toàn Năng làm chi được chúng tôi nào
?"
18 Nhưng nhà chúng, chính Người lại chất đầy
của cải.
Ước gì tôi lánh xa ý đồ của phường gian ác.
19 Nhìn thấy chúng, người công chính vui mừng,
người vô tội nhạo báng :
20 "Kẻ thù chúng ta hẳn đã bị tiêu diệt
và những gì chúng để lại đều bị lừa thiêu."
21 Hãy sống thân tình với Thiên Chúa và xây
dựng bình an,
anh sẽ tìm lại được hạnh phúc.
22 Hãy đón nhận giáo huấn miệng Người phán
ra,
và đặt lời Người dạy trong tâm hồn.
23 Nếu anh trở lại cùng Đấng Toàn Năng và hạ
mình xuống,
nếu anh đuổi tội ác ra khỏi lều,
24 nếu anh quăng vàng xuống đất,
liêng vàng Ô-phia giữa đá cuội lòng sông,
25 thì chính Đấng Toàn Năng sẽ là vàng,
chính Người sẽ là bạc cho anh.
26 Bảy giờ anh sẽ lấy Đấng Toàn Năng làm
nguồn hoan lạc,
và sẽ ngẩng mặt lên hướng về Thiên Chúa.
27 Khi anh cầu xin Người, Người sẽ nhậm lời
anh,
còn anh chỉ phải lo giữ trọn lời nguyện.
28 Mọi điều anh dự định sẽ thành công,
nẻo đường anh đi, ánh sáng sẽ bừng lên
chiếu rọi.
29 Vì Người triệt hạ kẻ ăn nói kiêu căng
và cứu vớt ai khiêm nhường cúi mặt.
30 Người giải thoát kẻ vô tội,
anh sẽ được giải thoát nhờ bàn tay trong sạch
của anh.
23 1 Bảy giờ ông Gióp lên tiếng nói :

2 Mãi tới hôm nay, lời than trách của tôi vẫn còn cay đắng ;

giữa lúc tôi than khóc, bàn tay Người đè nặng trên tôi.

3 Ai sẽ cho tôi biết tôi phải tới đâu để tìm Người,

và làm sao đến được nơi Người ngự ?

4 Tôi sẽ tỏ bày vụ việc trước nhan Người, miệng tôi chất chứa lời biện bạch.

5 Tôi sẽ biết những điều Người trả lời tôi, và hiểu được những gì Người nói.

6 Với tôi, Người có phải đem hết sức ra tranh luận ?

Không, Người chỉ cần lưu tâm để ý.

7 Bấy giờ sẽ có kẻ lòng ngay tranh luận với Người,

và muôn đời tôi sẽ thoát khỏi tay Người xét xử.

8 Nay có sang Đông, tôi sẽ chẳng thấy Người, đi sang Đoài, cũng không gặp được.

9 Tôi lên Bắc để tìm Người, cũng không thấy, có xuống Nam, Người vẫn biệt tăm.

10 Quả thật, con đường tôi đi, Người đã biết, Người có đem tôi thử trong lò, tôi sẽ nên như vàng tinh luyện.

11 Chân tôi bước theo vết chân Người, tôi đã giữ đúng đường của Người, không trệch hướng.

12 Lệnh môi Người truyền, tôi chẳng lìa xa, lời miệng Người phán, lòng tôi luôn áp ủ.

13 Người quyết định rồi, ai làm Người đổi ý, điều lòng Người muốn, ắt Người sẽ thi hành.

14 Quả thật, Người thực hiện phán quyết về tôi, cũng như bao quyết định khác như vậy.

15 Vì thế, đứng trước nhan Người, tôi dậm sớ hãi, chỉ nghĩ đến Người là đã khiếp kinh.

16 Thiên Chúa làm cho tôi nhát胆, Đấng Toàn Năng khiến tôi phải kinh hoàng.

17 Nhưng dù ngay giữa đêm trường bị tối tăm che mặt, tôi vẫn không nín lặng làm thinh.

24 1 Tại sao Đấng Toàn Năng không định trước thời gian trừng phạt, và những kẻ biết Người lại không thấy ngày Người xét xử ?

2 Phường gian ác đẩy lui lần ranh, cướp bóc người chần lẩn đàn vật.

3 Lừa của cô nhi, chúng đem đi mất, bò của goá phụ, giữ làm đồ cầm.

4 Chúng gạt người túng thiếu ra khỏi đường đi, khiến kẻ nghèo hèn trong xứ phải cùng nhau lẩn trốn.

5 Những người này như lừa hoang trong sa mạc, họ đi kiếm công ăn việc làm, tìm thức ăn trong sa mạc, và tìm bánh cho lũ con thơ.

6 Giữa đêm khuya, họ gặt lúa ngoài đồng, và mót nho trong vườn của tên gian ác.

7 Họ ngủ đêm, mình trần không áo mặc, trời lạnh giá mà chẳng có chăn mền.

8 Mưa bão miền núi làm họ ướt đẫm, họ phải bám vào đá, vì không chỗ trú thân.

9 Phường gian ác lôi trẻ mồ côi ra khỏi bầu sữa mẹ, bắt người nghèo nộp con làm của cầm.

10 Họ bước đi mình trần, không áo mặc, đói như cào mà vẫn phải vác lúa trên vai.

11 Họ ép dầu giữa hai thớt đá, đập nho trong bồn mà cổ vẫn khát khô.

12 Trong thành phố, người hấp hối than van, người bị trọng thương thều thào kêu cứu, nhưng Thiên Chúa chẳng đoái nhận lời họ khẩn cầu.

13 Chúng về hòa với bọn phản lại ánh sáng, đường quang minh chính đại, chúng chẳng nhận ra, cũng không bước theo nẻo chính lộ.

14 Trời chưa rạng, kẻ sát nhân đã thức giấc, nó giết hại người túng thiếu và kẻ nghèo hèn ; ban đêm nó như kẻ trộm đi lảng vảng.

15 Mất kẻ ngoại tình chờ chực đêm tối,
nó tự nhủ : "Chẳng ai nhìn thấy ta !",
và nó lấy khăn che mặt.

16 Trong bóng tối, kẻ trộm đục các ngôi nhà
mà ban ngày nó đã đánh dấu,
không một ai trong chúng nhận ra ánh sáng
mặt trời.

17 Quả thật, đối với chúng, bình minh là bóng tử
thần,
vì chúng đã quá quen với bóng tử thần khủng
khiếp.

18 Trên mặt nước, nó trôi bèo bồng,
trong xứ, đất đai của nó bị nguyên rủa,
không một ai quay lại phía vườn nho.

19 Hạn hán và nóng nực hút nước của tảng băng
thế nào,
thì âm phủ cũng hút tội nhân như vậy.

20 Người mẹ xưa kia cho nó bú, nay đã quên nó
rồi,
tên tuổi nó, người ta cũng không còn nhớ
nữa.
Sự bất công bị bẻ gãy như một cái cây.

21 Nó xử tệ với người son sẻ không con cái,
và không tử tế với người goá bụa.

22 Nhưng Đấng dùng sức mạnh lật đổ kẻ quyền
hành
nay đứng lên, không cho nó tin tưởng vào
cuộc đời nữa.

23 Người để cho nó sống yên hàn,
nhưng mắt Người luôn dõi theo đường nẻo nó
đi.

24 Nó được đề cao trong một thời gian ngắn,
rồi biệt tăm không còn nữa ;
nó tàn tạ như ngọn rau bị ngắt đi, và héo khô
như đầu gié lúa.

25 Nếu không phải như vậy,
ai có thể nói ngược lại tôi, và cho lời tôi là vô
giá trị ?

25 1 Bấy giờ, ông Bin-đát người Su-ác lên tiếng nói :

2 Thiên Chúa nắm quyền thống trị,

Người đáng kính đáng sợ dường nào.
Người thiết lập hoà bình trên cõi trời cao.

3 Cơ binh Người, ai đếm được hết,
ánh sáng Người, nào ai tránh nổi ?

4 Trước nhan Thiên Chúa
phàm nhân cho mình là công chính thế nào
được,
và đũa con do người phụ nữ sinh ra
làm sao dám coi mình là thanh sạch ?

5 Nay, trước mắt Thiên Chúa, ngay cả ánh
trăng cũng lu mờ
và tinh tú cũng không thanh sạch,
thì phương chi người phàm chẳng qua là giới
bộ
và con người, cũng chỉ thuộc loại sâu.

26 1 Ông Gióp lên tiếng đáp :

2 Quả là anh bênh vực kẻ không sức lực
và cứu giúp người không mạnh mẽ.

3 Anh bày kế cho kẻ thiếu khôn ngoan
và không tiếc lời dạy khôn cho thiên hạ.

4 Nhưng anh nói những lời ấy cho ai
và ai linh hứng cho anh nói ?

5 Âm hồn run rẩy trong lòng đất,
nước và dân cư dưới nước thấy khiếp kinh.

6 Âm phủ phơ trần trước mặt Người,
âm ty không có màn che đậy.

7 Người trải phương Bắc trên hư không
và treo cõi đất trên khoảng trống.

8 Người bao bọc nước trong đám mây,
nhưng mây không rã tan trong nước,

9 Người che mặt trăng rằm, trải mây lên bao
phủ.

10 Trên mặt nước Người đã vạch một vòng tròn
ngay tại lằn ranh giữa ánh sáng và bóng tối.

11 Các cột trời nghiêng ngã lung lay,
chúng sững sờ khi Người hăm dọa.

12 Người dùng sức mạnh chặt biển khơi,
lấy trí tuệ phanh thây thủy thần Ra-háp.

13 Người thổi hơi làm trong sáng bầu trời,
và đưa tay xả thây con rắn chui nhủi.

14 Đó là những việc chỉ nhìn được từ bên ngoài mà chúng ta thấy phản ánh lại cách yếu ớt, còn sức mạnh hùng vĩ của Người, nào có ai hiểu nổi ?

27 1 Ông Gióp tiếp tục ngâm nga như sau :

2 Nhân danh Thiên Chúa,
Đấng không nhận tôi là người công chính,
và nhân danh Đấng Toàn Năng,
Đấng làm cho hồn tôi phải cay đắng ngâm

ngùi,

3 tôi xin thề : bao lâu tôi còn chút hơi thở,
bao lâu sinh khí Thiên Chúa còn ở trong tôi,
4 môi tôi sẽ không nói điều xảo trá,
và lưỡi tôi không thốt lời dối gian.

5 Chẳng đời nào tôi công nhận các anh có lý !
Cho đến khi trút hơi thở cuối cùng,
không bao giờ tôi từ bỏ sự vẹn toàn của tôi.

6 Tôi vững bước theo đường công chính, không
rời bỏ,
lòng tôi không xấu hổ thẹn thùng
về bất cứ ngày nào trong đời tôi.

7 Ước chi kẻ thù tôi phải gánh chịu số phận tên
gian ác,
và đối phương tôi phải gánh chịu số phận kẻ
bất công.

8 Kẻ gian ác hy vọng gì khi cầu nguyện,
khi nâng tâm hồn lên cùng Thiên Chúa ?

9 Thiên Chúa có nghe tiếng nó kêu than,
khi cơn khốn cùng ập xuống trên nó ?

10 Nó có nhận Đấng Toàn Năng làm nguồn hoan
lạc,
có kêu cầu Thiên Chúa mọi lúc không ?

11 Tôi sẽ dạy cho các anh hiểu quyền năng
Thiên Chúa,
sẽ không giấu ý định của Đấng Toàn Năng.

12 Tất cả các anh đã thấy đó,
sao lại còn nói điều vô nghĩa viển vông ?

13 Đây là phần sở hữu Thiên Chúa dành cho
quân gian ác,

và đây là gia nghiệp Đấng Toàn Năng để cho
lũ bạo tàn.

14 Con cái nó có nhiều thì cũng chết vì gươm,
cháu chắt nó không được ăn thoả thích.

15 Những kẻ sống sót sẽ bị Tử thần vui đập
mà không được các bà vợ khóc than.

16 Nó có gom bạc nhiều như cát bụi,
có chất áo quần thành đồng như đất sét,

17 thì cứ việc chất đi,
nhưng người công chính sẽ hưởng dùng,
còn bạc, người vô tội sẽ chiếm hữu.

18 Nó xây nhà như nhện giăng tơ,
nó dựng lều như người canh gác.

19 Lúc đi ngủ, nó là người giàu, nhưng đó là lần
cuối,

vì khi bừng mắt dậy, chỉ thấy mình tay không.

20 Ban ngày kinh hoàng sợ hãi bao vây nó,
ban đêm cơn lốc cuốn nó đi.

21 Ngọn gió đông thổi nó bay mất dạng,
búng nó khỏi nơi ở của mình.

22 Người ta quấy nhiễu nó, chẳng chút xót
thương,
khiến nó phải chạy trốn trước bàn tay hung
bạo.

23 Nhìn thấy nó, thiên hạ vỗ tay nhạo cười,
và huýt sáo tại khắp nơi nó ở.

28 1 Quả thật, có nơi để lấy bạc, có chỗ để luyện
vàng.

2 Sắt lấy ra từ đất, đá nung chảy thành đồng.

3 Người ta xua bóng tối, đào bới cho đến cùng,
để lấy đá từ nơi tối tăm mù mịt.

4 Những kẻ xa lạ đào đường hầm
tại những nơi không người qua lại ;
chúng bị treo lơ lửng, đu đưa xa cõi người
phàm.

5 Đất trước kia sản xuất ra bánh ăn,
thì nay đáý ngửa nghiêng như bị lửa đốt.

6 Tại đây đá có nhiều lam ngọc và trong bụi đất
có cả vàng.

7 Mãnh cảm không biết đường tới đó

và mắt kèn kèn cũng chẳng nhận ra.

8 Loài mãnh thú chưa từng đặt chân đến,
và sư tử con chưa qua đó bao giờ.

9 Người ta tra tay đào đá lửa, làm đảo lộn núi
non tận móng nền,
10 và xẻ những đường hầm trong núi đá,
mắt nhìn xem mọi thứ báu vật.

11 Người ta đắp đập chặn các dòng sông,
và đưa ra ánh sáng những điều bí ẩn.

12 Nhưng khôn ngoan từ đâu ra, và trí hiểu ở
chốn nào ?

13 Người phàm không lường giá được khôn
ngoan,
vì khôn ngoan không ở trong đất dành cho kẻ
sống.

14 Vực thăm nói : "Tôi không chứa khôn ngoan !"
Đại dương bảo : "Khôn ngoan không ở nơi tôi
bao giờ !"

15 Người ta không thể lấy vàng ròng thay thế,
cũng không đem tiền rùng bạc bẻ mà mua.

16 Vàng Ô-phia, mã não quý và lam ngọc
người ta không dùng để định giá khôn ngoan.

17 Vàng hay thủy tinh không thể sánh tày,
bình vàng quý cũng không đổi lấy được khôn
ngoan.

18 So với khôn ngoan, san hô đá quý đều vô
nghĩa,
được khôn ngoan còn hơn được ngọc trai.

19 Người ta không sánh khôn ngoan với hoàng
ngọc xứ Cút,
cũng không đánh giá ngang hàng với vàng
ròng.

20 Khôn ngoan từ đâu đến, trí hiểu phát xuất từ
nơi nao ?

21 Khôn ngoan khuất dạng trước mắt người trần,
ẩn mình đi, chim trời không nhìn thấy.

22 Âm ty và tử thần lên tiếng bảo :
"Tiếng tăm của khôn ngoan tai chúng tôi đã
được biết."

23 Đường nẻo của khôn ngoan một mình Thiên
Chúa tỏ,
chính Người biết nơi ở của khôn ngoan.

24 Quả thật, Người nhìn thấy tận cùng cõi đất,
Người xem thấy mọi sự dưới vòm trời.

25 Khi Người ban sức mạnh cho gió
và định mức cho nước thủy triều,
26 khi Người ra luật cho mưa, vạch đường cho
sấm chớp,

27 bấy giờ Người nhìn thấy và định giá khôn
ngoan,
Người thông hiểu và lại còn thấu suốt.

28 Rồi Người nói với con người :
"Này, kính sợ Chúa Thượng, đó là khôn
ngoan,
tránh xa điều ác, đó là trí hiểu."

29 1 Ông Gióp tiếp tục ngâm nga như sau :

2 Ai sẽ làm cho tôi được như những tháng năm
thuở trước,
như những ngày Thiên Chúa giữ gìn tôi,
3 khi trên đầu tôi, đèn Người chiếu sáng,
khi trong bóng đêm, tôi bước đi theo ánh sáng
của Người,

4 như những ngày mùa thu thịnh vượng,
khi Thiên Chúa bảo vệ lều tôi ở,
5 khi Đấng Toàn Năng còn ở với tôi
và bên cạnh, các con trai tôi quây quần,
6 khi tôi rửa chân trong sữa chua,
khi đá tiết ra dầu cho tôi như sữa.

7 Khi tôi đi ra Cổng ở gần thành và đặt ghế ngồi
tại công viên,
8 vừa thấy tôi, các thanh niên lẩn trốn,
các vị cao niên nhúm dậy đứng lên,
9 các thủ lãnh ngừng nói, và lấy tay che miệng ;
10 các vị lãnh đạo đều lặng lẽ làm thinh, lưỡi
dính chặt với hàm.

11 Quả thật, tai nào đã nghe, cũng đều khen tôi
có phúc,
mắt nào đã thấy, thấy đều làm chứng cho tôi.

12 Bởi vì tôi giải thoát người nghèo khổ kêu cầu,
và trẻ mồ côi không ai giúp đỡ.

13 Tôi được người hấp hối chúc lành,
tôi đem lại niềm vui cho lòng góa phụ.

14 Tôi đã mặc lấy đức công chính như áo che thân,
lấy lễ công minh làm mũ đội đầu và áo khoác.

15 Tôi nên mắt cho kẻ mù loà, thành chân cho người què quặt.

16 Tôi là cha của người nghèo túng, tôi xử kiện cho người xa lạ.

17 Tôi bẻ gãy răng kẻ bất công, và giật mỗi khối nanh vuốt nó.

18 Bấy giờ tôi tự nhủ : "Tôi sẽ chết trong tổ ấm của tôi,
và gia tăng tuổi thọ như chim bằng.

19 Rễ của tôi lan ra tận nguồn nước,
sương đêm đọng lại trên cành lá của tôi.

20 Vinh quang của tôi luôn đổi mới,
cung nỗ trong tay tôi sẽ tăng thêm sức mạnh."

21 Họ nghe tôi nói và chờ đợi, chăm chú theo dõi ý kiến của tôi.

22 Tôi nói xong, không một ai cãi lại,
lời tôi nói như giọt mưa thánh thót.

23 Họ chờ đợi tôi như chờ đợi mưa rào,
mở miệng ra như để đón mưa xuân.

24 Họ chẳng dám tin, dù tôi có mỉm cười với họ,
nét mặt tôi thay đổi thế nào, họ chẳng bỏ qua.

25 Tôi vẽ đường chỉ lối và hướng dẫn họ,
sống với họ như vua ở giữa ba quân,
như người ủi an những kẻ ưu sầu.

30 1 Giờ đây, tôi bị những người ít tuổi hơn nhạo cười,
cha ông họ từng bị tôi khinh dể
và xếp vào hạng chó canh bầy vật.

2 Cánh tay mạnh mẽ của họ làm gì được cho tôi,
sinh lực của họ đã tan biến mất rồi.

3 Kiệt lực vì túng thiếu và đói lả :
họ phải gặm đất khô trong miền đất hoang tàn
đổ nát.

4 Họ hái rau lê trong bụi rậm, đào rễ kim tước làm bánh ăn.

5 Họ bị đuổi ra khỏi cộng đoàn, và bị đối xử như quân trộm cắp.

6 Họ phải sống ở bên bờ khe, trong các hầm đất và hốc đá.

7 Họ rổng lên trong những bụi rậm,
chen chúc nhau giữa các đám gai.

8 Con cái kẻ ngu si đàn độn cũng như con cái kẻ vô danh tiểu tốt
bị đánh bật khỏi quê hương xứ sở.

9 Giờ đây tôi thành cơ cho họ chê cười, nên đề tài cho họ đàm tiếu.

10 Họ gớm ghiếc và lánh xa tôi,
nhỏ vào mặt tôi không chút ngần ngại.

11 Bởi vì Thiên Chúa nói lỏng dây cung của tôi,
Người làm tôi bị nhục, nên họ cũng chẳng coi tôi ra gì.

12 Bên phải tôi, một đám người nổi dậy,
họ làm tôi trượt chân, còn mở đường cho bất hạnh ập tới.

13 Họ phá huỷ con đường tôi đi để tiêu diệt tôi,
tiến đánh tôi không cần ai giúp đỡ.

14 Họ ùa vào như đi qua một lỗ hổng lớn,
băng mình qua đồng đổ nát hoang tàn.

15 Kinh hoàng lại ập xuống trên tôi,
niềm hy vọng của tôi tiêu tan như gió thoảng,
ơn cứu thoát của tôi biến mất tựa mây bay.

16 Và giờ đây mạng sống tôi tàn lụi,
những ngày khốn khổ vây bọc lấy tôi.

17 Ban đêm, xương cốt tôi đau như bị chọc thủng,
các vết thương nhức nhối khôn nguôi.

18 Người nắm lấy áo tôi thật chặt, siết vào tôi như cổ áo dài.

19 Người quăng tôi vào đồng bùn nhơ,
khiến tôi trở nên như tro như bụi.

20 Con kêu lên Ngài, nhưng Ngài không đáp,
con trình diện Ngài, nhưng Ngài chẳng lưu tâm.

21 Ngài đối xử với con tàn nhẫn,
giương cánh tay mạnh mẽ đánh phạt con.

22 Ngài nâng con lên, cho cỡi mây đạp gió,
làm con tan chảy trong giông tố bão bùng.

23 Quả thật, con biết Ngài bắt con quay về cõi chết,

về nhà hội ngộ của tất cả nhân sinh.

24 Dù vậy, nào tôi đã chẳng giơ tay trợ giúp
kẻ khốn cùng kêu cứu lúc lâm nguy ?

25 Nào tôi đã chẳng khóc người làm than vất vả,
chẳng động lòng thương kẻ túng nghèo ?

26 Tôi mong hạnh phúc, nhưng lại gặp bất hạnh,
chờ ánh sáng, lại gặp tối tăm.

27 Ruột gan tôi sôi sục không ngừng,
những ngày khốn quẫn ập xuống trên tôi.

28 Tôi bước đi trong tăm tối không ánh mặt trời,
giữa lòng đại hội, tôi đứng lên cầu cứu.

29 Tôi trở thành anh em với chó rừng, nên bạn
hữu với đà điểu.

30 Da tôi đã sạm đen, xương cốt bị thiêu trong
cơn sốt.

31 Đàn tôi vắng vắng khúc nhạc sầu, sáo tôi diu
dặt cung ai oán.

31 1 Tôi đã kết ước với đôi mắt của tôi
là không nhìn ngắm một thiếu nữ nào.

2 Từ cõi trời cao, Thiên Chúa gửi gì xuống làm
sở hữu,
từ chốn cứu trùng, Đấng Toàn Năng ban gì
làm gia nghiệp ?

3 Há chẳng phải tai họa cho đũa bất công
và bất hạnh cho kẻ làm điều dữ ?

4 Đường tôi đi, lẽ nào Người chẳng thấy,
chân tôi bước, Người không đếm được sao ?

5 Giả như tôi đồng hành cùng gian dối
và chân tôi dòn bước với điều ngoa
thì Thiên Chúa cứ cân tôi trên bàn cân chính
xác
và Người sẽ nhận thấy tôi toàn vẹn.

7 Nếu chân tôi đi trệch đường,
lòng chiều theo con mắt, và tay dính vết nhơ,
thì cái tôi gieo, người khác sẽ hưởng
và các mầm non tôi trồng đều bị nhổ đi.

8 Nếu tôi để lòng mê theo phụ nữ
hay rình rập ngoài cửa nhà tha nhân,
thì vợ tôi phải kéo cối xay cho người khác
và thân xác nàng bị người ta chiếm đoạt.

11 Đó quả là một tội tày trời, tội ác đáng trừng
phạt.

12 Đó là ngọn lửa đốt tan âm phủ, thiêu rụi cả
mùa màng của tôi.

13 Giả như tôi chà đạp quyền lợi
của tôi trai tứ gái đang tranh tụng với tôi,
thì tôi sẽ làm gì khi Thiên Chúa chỗi dậy,
khi Người tra hỏi, tôi đáp lại thế nào ?

14 Đáng đã tạo ra tôi trong dạ mẹ
không phải là Đấng tạo ra nó hay sao ?
Cũng một Thiên Chúa đã tạo ra chúng tôi hết
thảy.

16 Phải chăng tôi từ chối ước vọng của người
nghèo,
làm cho mắt goá phụ mỗi mòn vì trông ngóng
?
17 Phải chăng tôi ăn bánh một mình,
không chia phần cho kẻ mồ côi ?

18 Từ thuở thanh xuân, tôi đã nuôi nó như một
dưỡng phụ
và đã hướng dẫn nó ngay từ lúc tôi lọt lòng
mẫu thân.

19 Phải chăng tôi đã thấy một kẻ khốn cùng
không áo mặc,
thấy một người nghèo không mền đắp,
mà họ lại không chúc lành cho tôi,
vì nhờ lòng chiêm của tôi mà được ấm ?

20 Phải chăng tôi đã giơ tay đánh trẻ mồ côi,
vì biết mình được nâng đỡ nơi cổng thành ?

21 Nếu thế thì đầu tôi phải lìa khỏi cổ
và cánh tay tôi phải đứt khỏi khuỷu tay.

22 Bởi vì tai họa của Thiên Chúa làm tôi kinh hãi,
tôi không thể đứng vững
trước oai phong của Người.

23 Phải chăng tôi lấy vàng làm bảo đảm
và nói với vàng rỗng : "Người là chốn an toàn
của ta !"

25 Phải chăng tôi mừng vui vì có nhiều của cải,
vì tài sản do tay tôi làm ra ?

26 Phải chăng tôi thấy ánh mặt trời rực rỡ

và vàng trắng lộng lẫy huy hoàng
27 mà lạng lẽ để cho lòng bị lôi cuốn
và đưa tay lên miệng mà hôn ?
28 Nếu thế thì đó cũng là tội ác đáng trừng phạt,
vì tôi đã dám chối bỏ Thiên Chúa, Đấng ngự
chón trời cao.
29 Phải chăng tôi mừng vui khi kẻ thù lâm nạn,
và hoan hỷ khi nó gặp tai ương ?
30 Không, tôi không để cho lưỡi tôi phạm tội,
không lấy lời nguyện rửa mà phó mặc hồn nó
cho tử thần.
31 Phải chăng những người trong lều tôi đã
chẳng nói :
"Ai là người không được cho ăn thịt thoả thuê
?"
32 Người xa lạ không phải nghỉ đêm ở ngoài,
tôi đã mở cửa đón mời lữ khách.
33 Phải chăng tôi như hạng người che đậy tội ác
của mình
và giấu giếm tội mình trong dạ ?
34 Phải chăng vì sợ dư luận quần chúng
sợ bị các gia tộc khinh chê,
mà tôi lạng thình không dám ra khỏi cửa ?
35 Ôi, phải chi có người nghe tiếng tôi !
Đây là lời cuối cùng tôi nói, xin Đấng Toàn
Năng trả lời cho tôi.
Còn bản cáo trạng kẻ thù tôi đã viết,
36 tôi sẽ mang trên vai, và đội như vương miện.
37 Tôi sẽ báo cho Người những bước chân của
tôi
và tiến lại gần Người như một thủ lĩnh.
38 Giả như đất của tôi kêu lên đòi báo oán,
và những luống đất cùng nhau khóc oà,
39 giả như tôi đã ăn quít hoa màu ruộng đất,
lại làm cho chủ đất trút hơi thở cuối cùng,
40 thì thay vì lúa mì, gai góc sẽ mọc lên,
thay vì lúa mạch, cỏ dại sẽ nảy mầm.
Đến đây hết lời ông Gióp.